

ELŐFIZETÉS ÁRA:
Egész évre 6 ft.
Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 ft 50 kr.
Bérm. ntelten levelek csak ismert kezektől fogadhatnak el.
Észirátót nem adhatnak vissza.
Egyes szám ár. 15 kr.
A ny. térben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN-VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HÍRDETÉS DÍJA
hivatalos hirdetésekéül;
Minden sor után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Példánál nagyobb, avagy díszbetűvel vagy körzettel ellátott hirdetésekért természetesen minden négysszög centim. után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetésekéül kedvezmény nyújtatik.
Hirdetések és pénteküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Tanácskozás.

(*) Akik élethivatásból munkálkodnak az »Úr szőlőjében«, a papok, valamint az ő szorgalmas munkatársaik, a néptanítók, Tokaj-Hegyalja környékéről összegyűlekeztek fő hó 20-an S. A. Ujhelyben, Molnár István főispán szíves hívására, hogy tanácskozzanak elpusztult szőlők sorsáról: a »quid iuris« és a »modus procedendi« nem könnyű kérdéseiről.

Ugyszólván mindannyian együtt voltak az érdekelt felek. Pedig az ismétletnek beillő okán miatt bejöveteleik szinte istenkísértés volt. Akik a dühöngött orkán, vagy egyéb okok miatt el nem jöhettek, távolmaradásukat kimentették.

Szép, igazán illusztris társaság volt együtt a »főtisztelendő« és a »nagyfőtisztelendő« és a tanító urak gyűlekezete a vármegye ősi székházának nagytermében. Tanácskozásuk pedig, elejétől végig, higgadt objektív: s ami fő eredményes. Elmondhatja majd az országos kormány, ha a tanácskozás eredménye »memorandum« alakjában színe elé jut: »Omnes consenserunt, ego non contradico.« (Mindannyian egyetértettek, én nem mondok ellent). Kívánjuk is, és legyünk jó Pitiák, hogy a »non«, a »nem« szócskák mellől maradjon el ott a kormánykörökben a »homma«, a »veszszó«.

Meglehet, hogy mindaz, amit kértek és éppen úgy, amint kértek, tán nem is lesz teljesíthető. De, hogy a kérelem lehető jó indulattal fogadtatik: abban nem kételkedünk. Megazután néha, mi tures-tagadás, azért kerünk többet, hogy a kevessebbel is, amit kapunk, igényeinket legalább turehetően kielégítve tudjuk.

Reszünkről, egyébként, abban a meggyőződésben élünk, hogy a papság és a tanítóság, a nép vallási és erkölcsi, szellemi és anyagi érdekeinek odaadó gondozói, együttesen is, külön-külön is, igen tekintélyes nehezékek az állami boldogulás mérlegén. Ha ezekben a nehezékekben, egy vagy más ok miatt, erőfogyatkozás történt, annak helyre-pótlásáról gondoskodni nemcsak államférfiúi bölcseség, de elodazhatatlan állami kötelesség.

»Bis dat, qui cito dat.« Ezen a két nagy-érdemű testületen, a papságon és a tanítóságon, kétszeresen és gyorsan kell segíteni. Gyors segítségre szorult és kétszeres segítségre érdemes. Legfőképpen pedig a Tokaj-Hegyalja pap-sága és tanítósága, hol, nem mondjuk a boldogulásnak, de a megélhetésnek alapja van megrendülve; mert itt,

a mi Tokaj-Hegyaljánkon, semmivé lettek a nek-tárteremő szőlők, amelyek pedig a papi és a tanítói javadalmazásnak nagy részét képezték. Karpótást, saját hibákon kívül szenvedett veszteségeikért, nem hozott számukra az idő, sőt az ellenkező történt. Bekövetkezett náluk, hogy a hivatás meg-csalatkozott a hivatalban. A pap nálunk, a Tokaj-Hegyalján, ma csak az oltarról él, onnan pedig meg nem él. A papi hivatallal járó jovedelmes polgari ténykedések egyrészt az állam kisajátította. És kisajátítván, karpótást nem nyújtott. Igérni ígért. Itt az alkalom, hogy most már ad-jon is.

Köszönet a vármegyei papság és tanítóság nevében, halas köszönet Molnár István főispánnak, hogy nemcsak emberszerető szívének sugallatától indítatva, de, feledve a méltatlán gyanúsításokat, nemes és bátor elszánással a cselekvés, az alkotás terére lépett »Audaces fortuna iuvat.« Szó-zólását felülről kövesse a tett. Kitűzött zászlaját öme-tőségának ezen a téren is, koszorúzza szerencse!

A tanácskozás menete ez volt:

Főispánunk ömeltósága d. e. 10-kor lépett a tanácskozó terembe. Minden oldalról lelkes él-jenzés köszöntötte. Elnöki helyét elfoglalván, megnyitóbeszédében, körül-belül, így szólott a szép szömben egybegyűlethez:

Fogadjak szíves üdvözléteket és köszönete-met, hogy hívasomra megjelenni sziveskedtek. A bocsanatkérésen kell kezdenem, hogy ténleg idején és ilyen kemény időben farszítottam ide az urakat. Higyjék meg azonban, hogy legked-vesebb kötelességemet teljesítem, ha a vármegye közönségének javát gondolhatom. (Éljenzés.) Azután elmondotta, hogy mert vállalta el annak idején és szívesen a vármegyei gazdasági egyesü-letben a szőlészeti és borászati szakosztály elnök-ségét, azért t. i., hogy a Tokaj-Hegyalja elpusztult szőlőinek rekonstrukcióját annál sikeresebben előmozdithassa. Elmondotta továbbá, hogy a tanulmányi kirándulások alkalmával, melyek a sző-lőbirtokosok társaságában a Tokaj-Hegyalja borte-rmő vidékeire irányultak, milyen elszomorító tapasz-talatokat szerzett. Különösen érezte a szomorúságot, midőn látta, hogy a lelkészek, papi javadalmazásuk egyik legtekintélyesebb részét, szőlőterületeiket elvesztették, amely szőlőterületeknek termő-képes állapotba leendő visszahelyezése korántsem oly könnyű, mint az első tekintre látszik. Tetézi

a nehézséget e tekintetben az a körülmény, hogy a lelkészeknek hivaik is elszegényedtek. Mar Tar-czalón kifejezést adott óhajtatásának, hogy az ugy-nevezett papi (és tegyük hozzá tanítói) szőlők re-konstruálása érdekében, valáskülönbőség nélkül, a szőlők elpusztulásában kivallott lelkész urak-kal s elpusztult szőlők ujjaépítése ügyében tanács-kozást szándozik tartani. Sem joga, sem címe, ugymond, nincs arra, hogy külön-külön érintkez-zék az érdekelt lelkészi körökkel. A külön külön egyházi felekezeteknek autonómikus jogait tiszteli és azért a külön-külön megindítandó tárgyalások helyett legcélszerűsőbbnek vélte, hogy magukat az érdekelteket, mindnyájukat egyenesen fogja megkérdezni: mik azok a módok, eszközök, amik-től helyzetük, sorsuk járulását bizást remélhetik; ismételten is megjegyzi azonban, hogy ezáltal azt a tiszteletre méltó viszonyt és helyzetet, mely-ben a papok egyházaikkal és egyházi főhatósá-gaikkal vannak, a legtávolabbról és a legcseké-lyebb mértékben sem akarja alterálni. Legyenek mindnyájan meggyőződve, hogy a jelenlévők, mint képviseltek érdekében is ötlet a legjobb szándék és a legkomolyabb kötelességérzet vezeti. Leg-összintébb óhajtatása, hogy a lelkészi és a tanítói szőlők rekonstrukcióját, dacára az utban álló s nem csekély akadályoknak, már a legközelebb elérkező jövőben megkezdődhessék az egész vonalon. Óhajta, sőt akarja, hogy a lelkészek, tanítók ezen a téren is jó példaadással járjanak elül; mert a szegény ember sokat ad arra, mit csinál a lel-kész, s ha látja, hogy a lelkész már telepít, utána a nép is követésre buzdul. — Mielőtt a tanácskozást megnyitotta volna, bemutatta Ko-sinszky Viktor tarzali vincelérképző iskolai igaz-gatót, ugys mint a rekonstrukciós iskolai igaz-gató tulajdonosainak számára nyújtandó állami kölcsönök ügyleteinek lebonyolításával megbízott Agrár-bank egyiki képviselőjét, — továbbá megbizta Staut József főispáni titkár, hogy a tanácskoz-mány jegyzőkönyvét vezesse. Végül a megjelen-teket ismételten üdvözlőlvén, a tanácskozást, fel-fel-ülülő éljenzések közt, megnyitotta.

Dókus Gyula cs. és kir. kamarás, egyházi fő-gondnok, a tanácskozók nevében köszönetet mon-dott főispán ömeltóságának, amiert az értekezletet egybehivta; azután a tanácskozás munkarendjére nézve tett indítványt, kiemelve a főkérdést, amit meg kell vitatni, hogy t. i. mily úton-módon len-nének a rekonstrukciós alá kerülő u. n. lelkészi sző-

volna csuda, ha valósággal elvadiótták volna és mind csak azért, mert nem tudott, nem akart uszni az árral, nem hódolt a hatalomnak, nem járt a »hivatalos« írók után, nem tudott »modern« lenni, hanem megmaradt őseredetű, igaz, fenséges egymagában álló csillagnak, valódi isten kegyel-méből való lángésznek.

Vagy egy évvel ezelőtt jelent meg először az »Otthon« kávéházban a »Jelenkor« szerkesztő-ségét képező társaszatnál. Akkor azt mondta, hogy naponta el fog oda járni. Ha nem is na-ponta, de hetenként kétszer-háromszor megjelent a kávéházban. Büszkeségből, vagy szerénységéből-e sohasem ült ahhoz az asztalhoz, ahol mi már töb-ben ültünk, egyedül letelepedett egy másik asz-talhoz és rendelt magának délutáni t, vagy 1/2 órákor — teát. De látszott rajta, hogy jól esik neki ha egyenként odaszállingózott az asztaltár-saság az ő asztalához és kört képezve hallgattuk őt és mindig érdekes fejtegetéseit.

Tüneményesen figyelmeztetett és magyar esze mellett leginkább meglepett engem páratlan naívi-tása. Eleinte azt hittem, hogy az aggkorával jár együtt ez a gyermekség; de mindinkább meg-győződtem, hogy ez karakterének jellemző vo-nása. Mikor először voltam vele együtt, észre-vettem, hogy folyton a nyakkendőmet vizsgálgatja. Afféle divatos kötni való nyakkendő volt rajtam. Egyszerre csak megszólal az öreg:

— Ugyan uramócsém, ne vegye rosz néven, de én nagyon kíváncsi vagyok, azt a »kendő« készen vásárolta, vagy maga köti?

TÁRCA.

Vajda János.

(1827—1897).

— A »Zemplén« eredeti tárcája. —

Amint itt leírom a nevét és a két rideg szá-mot, amelyek közzé fektetett kis vonal az ő éle-tét jelzi, behunyom a szememet és magam elé idezem az alakját, ahogy valami öt-hat héttel ezelőtt mellettem ül egy Kerepesi-uti kávéházban. Nagy, hosszú, szürke felleghajtó kabátban, széles karimaju szürke kalapban, rancos, mogorva tekin-tetű arcán a szenvedések felreismerhetetlen jelei-vel ült az asztalfőn — Magyarország legnagyobb lantos kolője. És mi csendben és sötétan ültünk körülte, senki sem torte meg a csend t, vartuk, hogy ő szóljon és kezdjen valamely érdekes te-maba, mint más alkalommal annyiszor, de akkor az »őreg Vajda«-nak kedve volt és rövid ottartózkodás után felelemkedett, futólag köszönt és hirtelen távozott. Mikor görnyedezve lassu leptekekkel indult kifelé, a kávéhazai asztalok között, valamelyik fiatal poéta a társaságból, aki szeret humorzálni, azt mondta:

— Lajtak, hogy nezi ki az öreg, mint egy rom, de majd pár esztendő multán, ha megérjük, fogjuk látni a szobrát, ahol, mint lángszavu ifjú dalos dacosan, emelt lövel tekint az égre, kezében bronz-írattekerescsel.

Nem választott senki. Az agg poéta boron-gós hangulata nyomott hagyott a mi lelkünkben is. Az ajtóból még egyszer visszatekintett és mintha bánta volna, hogy o'y hirtelen távozott, még egyszer bucsut intett a társaszatnak.

Akkor láttam utoljára ebben az életben...

Nem ebbe a világra való volt. Csak a teste élt itt közöttünk, a lelke hol a multban, hol a jövőben kalandozott. Ez a nyitja ugynevezett nép-szerületlenségének. Nem haladt a korrall, mert úgy talalta, hogy a kor nem halad előre, de satnyul, csak akkor tért vissza a való jelenbe, ha ostoroz-hatott. Úton-utfélen, írók és közönség »Magyar-ország legnagyobb élő lírikusa«-nak nevezték. Való-sággal hozzátapadt ez a jelző, pedig azok közül, akik folyton ennek nevezték, vajmi kevesen ol-vasták muveit. Kevés barátja volt és sok ellensége. A hazával első sorban, másodsorban meg maga-val foglalkozott és ekőben nem telt ideje ember-tarsaival törődni. Paratlan fajszeretete, utolsó percéig lángoló hazaszeretete csak mindig a nem-zetre, a közre, a magyarra irányította figyelmét és mindjobbban elterelte figyelmét az egyestől.

Különcnek, vadnak tartották, sőt sok rövid-látó misantropnak festette. Őt, akihez csak kis szeretettel kellett közelni és szívjóóságot, sze-retet nyert érte az ember. Évtizedeken át, leg-nagyobb lírikusnak, »vén oroszlan«-nak, »fara-gatlan gyémánt«-nak és más efféléknek tituláltak, utóbbi időben még »klaszikus«-nak is elkeresz-telte a fiatal bírálókat, voltaképpen pedig évtizedek óta üldözték, keserítették és ahol csak árthatott neki a »hivatalos« irodalom, ártott. Nem lett

lők, melyeknek magánjogi helyzete egészen kivételes, állami kölcsönben részesítendők.

Fejes István, ref. esperes-lelkész, mindennek előtt közönetét nyilváníti a tanácskozás elnökének, nemcsak a maga, hanem az egész lelkészi kar nevében a szíves gondér, hogy az ő anyagi helyzetüknek jobbrafordítása iránt önzetlen érdeklődést tanúsítani kegyeskedett. Fajdalom, ugymond, ennek a segítő jobbnak odanyújtásával igen elkéstek Magyarországon; igen elkéstek annak az előtérbe lépett szükségnek fontolóra vételével, hogy a lelkészek anyagi helyzetén segíteni kell. Szól a főispáni megnyitó beszéd tendenciájából azt veszi ki, hogy az országos kormányhoz kitűzött célja a lelkészek anyagi helyzetének javítása. Véleménye szerint a tanácskozáson az lehet csak a főkérdés, hogy a lelkészi javadalmazást képező, de elpusztult szőlők mily penzen telepítendők újra? (Helyeslés.) Ámde előbb az említett szőlőterületeknek tulajdonjogi helyzetét kell megvilágítani. Náluk, a protestánsoknál, a papi szőlő az illető egyház tulajdona, tehát náluk a papi szőlők betelepítésének, vagy a megfelelő kárpótlás nyújtásának kötelessége az egyház gondjai közé sorolandó. Ámde az egyház eddig mit sem tehetett s még ma sem tehet ebben az érdekből, mert hiszen a szőlők elpusztulása közszépítés, mely nemcsak a lelkészeket, de hiveik egyetemét, az egyházakat is sújtotta. (Ugy van.) — A katolikusoknál más a helyzet. Ott a tulajdonos maga a plebános (Közbeszólások: az csak hasznélvező, tulajdonos a plebánia.) Elvégre is kit terhel hát a kötelesség? Terheli a tényleges hasznélvezőt, a plebánost, magát az illető lelkészt. Ott tehát a helyzet még súlyosabb. (Igaz — úgy van.) Keresnünk kell tehát egy olyan elvet, amelyben, ha megvalósulna, mindnyáján örömet, megnyugvást találunk. A legkevesebb, amit kívánni lehetne: *adjon az állam a papi elpusztult szőlők újraépítésére kölcsönt kamat nélkül.* Ha a magas kormány is épp olyan nemes érzés lüktet szívében az anyagi téren elárvult papság helyzetének türelmére, mint aminő humanus érzés lelkészi főispánunk ömeltőségét: akkor kevesebbet nem is nyujthat nekünk, mint amiért folyamodunk hozzá. De nem is lenne az a kamat nélküli adandó kölcsön olyan nagy áldozat, mint az első tekintetre látszik; mert hiszen nemcsak ethikai, de közgazdasági ellenértekek nyujtatnának cserébe: a lelkész jó példája, mely a telepítést iránt követésre buzdít, meg az újabb és szilárd adóalap, melyek az állam haztartásában igen nevezetes értékek. — Hanem, tovább menve, az a kamat nélküli nyujtandó állami kölcsön még így is teher, mert vissza kell fizetni. Ennek a tehernek a súlyát is elviselhetőbbé kell tenni és pedig úgy, hogy azt maga a rekonstruált szőlő fizesse vissza, pl. 10—15 év alatt. (Közbeszólások: *dezsma*) Ig-n dezsma módjára, amit onként vállalunk magunkra, történnék a tehermentesítés és pedig évről mindig a szőlőtermés értékének egy bizonyos hányadával. (Helyeslés.) Ezt az áldozatot minden mostani lelkész a jövendőség érdekében szívesen meghozza. A katolikus papoknak e tekintetben is jobb a helyzetük. Náluk a legszegényebbet a püspök segítheti. (Közbeszólások: *Nincs miből!* — a kassai püspöknek nincs miből!) Szóló még többet is kerne. (Halljuk!) Kerne azt, hogy az állam a rekonstruálható papi szőlőkbe szükséges ojtványokat *adja legalább is fele áron*. (Helyeslés.) Két ilyen kedvezmény aran könnyen menne a papi szőlők felújítása. Indítványozza, hogy ily értelemben szerkeszzenek emlékiratot és annak az országos kor-

— Magam kötöm meg — adtam meg a választ mosolyogva.

— Igazán csudálkozott a legnagyobb érdeklődés hangján Vajda János — gyönyörű, nagyon szép. No, ha engem egy esztendőig tanítanak, se tudnám úgy megkötni ezt a kötelet.

Ennyire érdekelték a csekélységek.

Hogy mennyire nem tudta, nem ismerte a századvég többé-kevébbé kotelező szokásait, bizonyítja e kis epizód:

Egy alkalommal, mikor távozni készült, odahajol hozzám és megkér, hogy valtsak fel neki egy — *tíz fillérest.* Mikor átadtam neki az öt krajcárt, kettőt zsebre tett, hármát pedig letett a tálcára és afféle magyarázó hangon mondja nekem:

— Már én csak mindig szoktam így itt hagyni a pincés számára borralalónak,

Valószínű, hogy azt hitte, hogy ő csak azok közé a kevesek közé tartozik, akik adnak borralalót és nem tudta, hogy manapság ez a kávéházi baksis valóságos adószámba megy.

... Most már kívánsága szerint összeapították testét, átadták az anyaföldnek; agyát, ezt az örök izgalomban lévő fenséges gépezetet alkoholban megörzök kisérleti célokra, de lelke föl szállt az örök megdicsőülés hónapja és a sok földi szenvedésért elnyeri a legnagyobb égi jutalmat — a halhatatlanságot.

Erényi Nándor.

mányhoz leendő eljuttatására kéri fel a főispán ömeltőségét. (Helyeslés, hosszan tartó éljenzés.)

Kosinszky Viktor — Figyelmeztet, hogy a kérdésben: m gterhelhetők-e a papi szőlők, vagy sem kölcsönrel, a sarkpont a jogi viszony. Telekkönyvi biztosítás a „conditio sine qua non” nem ad. Azután kérdés az is, hogy a papi szőlőt legrosszabb esetben el lehet-e adni árverésen? (Közbeszólások: *kat. részéről: Püspöki belcegye-egyezzel igen!*) Éppen az a baj, hogy az egyházi fohatóságok részéről eddig beérkezett ilyen nyilatkozat egészen nem világos és nem is megnyugtató. Egyéni vélemény egyebként pedig az, hogy a törvény (1896. V.) dispoziói szerint egyelőre csakis segélyezésről de kamat nélkül nyujtandó kölcsönrel nem lehet szó. Lehetne talán novelláris intézkedéssel, törvenymódosítással segíteni a lelkészeket.

Dalibor Ferenc, o-lisztkai rk. tanító: Abban az érdekből szolt, hogy a tanítói javadalmazáshoz tartozó szőlők az u. n. lelkészi szőlőkkel ugyanazonos elbánásban részesíttessenek. (Helyeslés.)

Fejes István: Kosinszky igazgató szavaira vonatkozva, megjegyezte, hogy előbbeni felszólalásában ő „kivételes intézkedést” indítványozott és úgy értette a dolgot, mint Kosinszky magyarázta, hogy t. i. a kormány nyujtson be javaslatot az idézett törvény módosítása céljából a törvényhozáshoz; de addig is a meglévő törvény keretén kívül keressen utat módot a lelkészi és papi szőlők újraépítésével járó nehézségek megkönnyítésére. (Helyeslés.)

Osváth Matyás, mádi rk. lelkész, felvilágosításul előadja, hogy a püspöki fohatóság oly irányban, hogy az illető lelkész a kezelése alatt levő egyházi alapítványokból, természetesen a visszafizetés kötelezettségével, kölcsönt vehessen szőlőrekonstruálásra, mar adott engedélyt (Közbeszólások: *hinek?*) A tállyai lelkésznek. A visszafizetés módja pedig az agrár-banktól nyerendő kölcsönből tervezetik.

Főispán ömeltősága: Tüzetesen ösmertvén a célszerűségeket, ajánlja elfogadásra a Fejes féle indítványt. A maga részéről is reméli ömeltősága, hogy a novelláris újítás törvényhozás útján menni fog. Indítványozza, hogy a megszerkesztendő Emlékirat hitelesítésére 3 tagot választanak a tanácskozók saját kebelükből. (Helyeslés.)

Miklós István, szentesi rk. lelkész, gk. esperes-lelkész felszólalásában a katolikus papi szőlők, jogi helyzetének természetét fejtegette (tulajdonos a plebánia, hasznélvező a plebanos) hitelügyletekben a püspök joghatósága dönt. Indítványozza, hogy a papi szőlők (Közbeszólások: és a tanítói szőlők) és a katolikus tanítói szőlők számára kényes nyereség agrár-banki kölcsönök visszafizetésének feltételeit, hozzájárulás végett, közölje az értekezlet a kassai rk. ugyszintén a munkacsi és az eperjesi gk. egyházi fohatóságokkal. (Helyeslés.)

Osváth M.: Ajánlja elfogadásra a Fejes-féle indítványt, mely mindnyájunkat megnyugtató. A Miklós-féle indítvány az autonomia térére tartozik.

Komjáthy Gábor, szent-si ev. ref. lelkész, csatlakozott a Fejes esperes indítványához, de a maga részéről megígolta még avval, hogy az állam adjon *ingyen szőlő ojtványokat.* Alaposan és szépen megokolt indítványa nezetdöntő volt s mint módosítás el is fogadtattat.

Főispán: Reasszumálván a mondottakat, ismét kéri, hogy a memorandum hitelesítő bizottság megvalasztásáról gondolkodjanak mire aztan Szererák Kálmán rk. apit-esperes, Miklós István gk. esperes és Fejes István ev. ref. esp.-lelkész közfelkiáltással megvalasztották — Ömeltősága indítványozta, hogy a megszerkesztendő emlékiratot nyujtsák be a gazd. egyesülethez fölterjesztés végett.

Fejes István: Hivatkozva arra a, hogy ez a mi tanácskozásunk országos mozgalom kezdete. nagyon kérte ömeltőségét, hogy a memorandumot ő maga kegyeskedjék majd tőlük átvenni és rendeltetése helyére eljuttatni, — aminek teljesítését ömeltősága élénk s lelkes éljenzések közt el is vállalta.

Lenes János, premontrei kanonok, leleszi lelkész, arra kérte az elnökséget, hogy a papi és tanítói szőlőknek nyujtandó kedvezmények ne csak a szoros értelemben vett Tokaj-Hegyaljára, de az egész borteremő vidéken lévő érdekeltségre kiterjesztesse. (Helyeslés.)

Bányász János, szerencsi gk. lelkész-esperes, a kongrua-rendezés dolgot, mely ráklabakon halad, hozta szóba.

Bálint Dezső, patáki ev. ref. lelkész, kérte, hogy a memorandum tétessék át az egyházi fohatóságokhoz is.

Miklós István: A memorandum felvételni kéri a kölcsönvisszafizetés módzóatait s nevezetesen azt is, hogy a kölcsön mindig magából az illető rekonstruált szőlőnek évi terméséből törlesztessék, tehát természetlen évben haladék engedtesék a törlesztésre. (Helyeslés.)

Bányász Ödön, kúvesdi rk. lelkész, a hegyrendőrség fogyatékosága ellen kér intézkedéseket.

Lábas István, b-halászi ev. ref. lelkész, pót-indítványa, hogy t. i. a kért kedvezmények az egyházakra, mint szőlőtulajdonosokra is kiterjesztesse, szintén helyesléssel fogadtattat.

Főispán ömeltősága: még egyszer rekapitulálván az elmondottakat, s közben Bálint, Bányász Bányász főurat is megnyugtatóan — újra közönetet mondott a tanácskozáson megjelenteknek szíves érdeklődéseikért, kijelentvén, hogy ha a mai igen eredményes tanácskozás anyaga fölött újabb nézetnyilvánítás szüksége merülne föl, megint összehívja az érdekeltséget: a tanácskozást, mint-hogy szólásra már senki sem jelentkezett, d. e. 12-kor berekesztette. (Fölkiatas: *Éljen a főispán!* mire igen lelkes éljenzés támadt.)

Ezután a kisterembe, hol gazdagon terített főispáni asztal pompás villisreggelivel kinálkozott, vonult a társaság. Ott az *Ukron* poharat (mint a XVI. században Szerencs-vidéken neveztek az áldomás-poharat) Bányász esperes emelte a kitűnő hazurért, — mire ömeltősága igen szíves pohárköszöntővel válaszolt, kérvén a jelenvontakat, hogy ötlet továbbra tartsák meg nagyrebcsült barati hajlamaikban. Az *áldó*-poharat pedig (mint ugyanakkor *Kövesd* szőlőhegyein hívták a Szent-János-poharat) Bányász Ödön plebános üritette a legszeregetremetőbb főispánra, „mindnyájunk édes atyjára.”

Azután következett az apostolok oszlása.

Kívánjuk nekik, a jó ügy apostolainak, hogy az ige testté legyen!

Vármegyei ügyek.

Öt év helyett három. A *belügyi kir. minis-ter* tegnapelőtt érkezett leiratában értesítette a vármegye közönségét, hogy abbeli határozatát, mely szerint az ezredik év a vármegyei törvényhatóság szolgálatában álló tisztviselők, segéd-, kezelő- és szolgazemélyzet számára a nyugdíj-igények honorálásánál *öt évet számítson*, oly értelemben, hogy a kivénatos egyöntetűség az e tárgyú határozatokra nézve országzerete meglegyen, módosította, illetve, hogy az ezredik év itt is *három* szolgálati évnél számítottassék, megengedre. Alattomban értetik, ueymond a ministeri leirat, hogy a raadásul nyert két évért külön díjak föl nem számíthatók a kötelezettek ellenében és le sem vonhatók a nyugdíjalp javára.

Anyakönyvi statisztika. A *tarezali anyakönyvi kerület* 1896-ik évi anyakönyvébe 182. szület. és 113 halálozás és 29 házasság van bekönyvelve. — A *homonnai járás területén levő 16 anyakönyvi kerület* statisztikája ez:

	Születés:	Halálozás:	Házasság:
1. Koskóczi	106	41	19
2. Homonna-vid.	74	46	17
3. F. csebinyei	112	36	11
4. Homonnai	169	100	30
5. Topolovkai	64	35	12
6. Haburai	107	52	16
7. Radvanyi	86	24	12
8. M.-laborcz vid.	133	50	11
9. M.-laborcz	168	53	16
10. Jankóczi	57	22	5
11. Udvai	97	51	15
12. Peticsei	74	31	11
13. N.-kemenczei	102	54	21
14. Lyubisei	51	23	12
15. Viravai	111	53	22
16. Göröginyei	49	38	11

1—16: 1560 709 241,

vagyis 1896 ban a homonnai járás területén 851-el többen születtek, mint elhaltak. — A *parnói anyakönyvi kerületben*, mely Parnó, Szécs Polyánka és Sztankocz községekből áll a lefolyt 1896. évben 122 születés, 71 halálozás és 26 házasság esete van elanyakönyvelve. — A *b.-szentesi állami anyakönyvi kerülethez* tartozó B. Szentes, Kis-Geres és Boly községek részéről az elmúlt 1896. évben születés 121, házasság 14. halálozás 70 esete van az a.-könyvbe beigtatva. — A *sóki anyakönyvi kerülethez* tartozó 4 községben 1896 év folyamán született: 106, meghalt: 58, egybekelt: 15 pár. — A *mi-nyóci állami anyakönyvi kerület* 10 községében 1896 folyamán volt házasság 13. születés 102, halálozás 45 esetben. A 2068 lelket számláló kerületben az 1896. évi szaporodás; 64. — A *b.-halászi anyakönyvi kerületben*, három községben, a múlt 1896 év folyamán bejegyeztetett 81 születés, 17 házasság és 59 halálozás. — *Erdő Bénye* községben, mint önálló anyakönyvi kerületben múlt évben 199 anyakönyvezés fordult elő, és pedig: házassági 14, születési 92, halalozási 91.

Szolgálati lovak magán használatra. A *II. Vilmos* württembergi királyról nevezett cs. és kir. 6. sz. huszárezred pótkeret-parancsnoksága (Kassa, Fő-utca 106. sz.) tudatja, hogy a f. évben 65 szolgálati lovat adnak ki magán használatra. A lovak 5—8 évesek. Kitűnő minőségűnél 5 év mul-

*) Hasonló népmozgalmi rövid statisztikának, hozzánk leendő beküldetésére tisztelettel kérjük a 9 járás főszolgabíráját.

Szerk.

Folytatás az I-ső mellékleten.

takarmánnyal megrakott szekerek elől kitérni akarván, lefordult. A benne ülők a jégre bukának s nevezett albiró balkarját kifécsamította s egyidejűleg csonttörést is szenvedett. Másnap gyógykezelés végett Budapestre szállították. — A dologban az a szerencsés véletlen, hogy *Emőd* albirón kívül még öt egyén bukott le s egyiküknek sem lett az ijedségen kívül nagyobb baja. r. l.

(Az ipartestületi bál) rendező-bizottsága, ez uton értesíti a közönséget, hogy folyó hó 30-iki bálján, a tancot megelőzőleg 8-tól 9 óráig, a kassai m. kir. honvédeknek saját szerzeményeiből hangversenyezni fog; míg éjfélkor az ugyancsak saját szerzeményű «ipara-keringőt» fogja eljátszani. — Mindez új zeneműveket itt bemutatva legelőször. Itt említjük meg, hogy a balon a honvédeknek mellett Manzi Lajos megerősített jöhrinevű zenekara is közre fog működni.

(Elfogott tolvaj.) A kassai r. kapitányság távirati megkeresésére, a rendőrség a minap letartóztatta Eperjesi Rudolf kassai származású kömves-inast, ki Kassán egy 80 ftos takarékpénztári könyvet ellopott, s a betétből 60 frot kivett s azzal Ujhelybe szökött. A fiatal tolvajt Kellner Samu rendőr őrmester épp akkor csípte meg, mikor a «Magyar Király» vendéglő sörcsarnokában egy szemrevaló dohánygyári munkásné társaságában gondtalanul lakomázott. A pénzt 20 ft. híjjával s a betétkönyvet nála találtak s ugy adták át a kir. ügyészségnek.

(Jegyesek.) Kun Sarolta S.-Patakról és Bordács István dr. Mező-Turrol jegyesek.

(Szomorú statisztika.) A s. a.-ujhelyi kir. törvényszék bünygi osztályánál az elmúlt évben 552 bünygi tárgyalás volt. Vádlott: 928, ezek közül elítéltetett: 611. A kir. törvényszék részéről kimondott büntetés 389 évet 3 hónapot és 21 napot tesz ki.

(Halálozások.) *Thomán Dávid* dr. mélyen szomorodott szívvvel jelenti a legjobb feleségnek, *Thomán Dávid*nek Homonnán f. hó 14-én élte 54 ik és boldog házasságának 37-ik évében, hosszas szenvedés után törént gyászos elhunyt. *Thomán Miklós* dr. cs. és kir. ezredorvos, *Thomán István* zenekademi tanár, t. barátunk, ugyszintén *Thomán Ilona* Weinberger Mór dr.-né és *Thomán Blanka* Halasi Lajosné a legjobb édes anyát gyászolják az elhunytban. Áldás poraira! — A végtisztesség megadásáról írja Homonnáról levelezőnk: Az életben köztisztelttől környezett urnó halóporát a város impozans öszinte részvéte kísérte f. hó 15-én utolsó útjára. Ott volt a temetésen s testületileg megjelent az izr. nőgyógyász, az orvosi kar, izr. iskolások stb. testületeken kívül egész Homonna, hogy megadja a végtisztességet annak a nőnek, aki ugy kiváló egyéniségénél, mint nemes lelkületénél fogva városunk műveltségében mindentúlt méltó nagyrab-csülésnek volt részese. A halotti beszédet *Spira Salamon* dr. losoncai rabbi tartotta magyarul. Az emelkedett szellemű beszéd mely hatást tett a hallgatóságra és szem nem maradt könyök nélkül, amidőn az elhunyt urnónek kiváló erényeit méltatta és azt a nagy csapást ecsetelte, mely a *Thomán*-csaladot, oly súlyosan érte. Az izr. nőgyógyász nevében *Leitner Samu*, h. titkar, vett szívréható bucsút a megdicsőülttől, aki a jótékony közintézmény felvirágoztatásában magának felejthetetlen érdemeket szerzett. A családon kívül a nőgyógyász külön jelentést adott ki a halálesetről, azonkívül érdemeit jegyzőkönyvben örökítette meg. A banattól mélyen sujtott férj és közszeretben élő család találjanak vigasztalást a mindenfeől megnyilatkozó öszinte részvétben! — *Olcsvári Olehvár* Nandorné szül. *Druzsik Anna*, Lajos fia nevében is, fajdalommal jelenti, hogy férje, *olcsvári Olehvár* Nandor, élete 55 ik s boldog házasságának 25-ik évében Bodrog-Szerdahelyen, folyó hó 20-an, éjjel 3 órakor, tüdőgyuladásban elhunyt. 22-én d. e. 9 órakor temették el nagy részvét mellett. Isten nyugtassa! — *Bánóczról* írják nekünk: *Hutka József* banóczi ev. ref. lelkész súlyos csapas érte; 7 hónapos István nevű fia folyó hó 15-én, a leggondosabb ápolás és orvosi kezelés dacára, két heti szenvedés után meghalt. Rövid tíz év leforgása alatt, ez már a negyedik csapas, mely a nevezett lelkészt éri. Adjon az isteni gondviselés neki jöbi erőt a csapások elviselésére!

(Jótékony püspök.) *Firezák Gyula* munkácsi püspök a papi özvegyek és arvak sorsát szíven viselve, több rendbeli alapítványt tett az ezredik év emlékére s több ízben gyakorolta áldásos jótékony-ságát. Nevezetesen a múlt évi dec. 29-iki sz.-széki ülés folyamán a millenaris év emlékére 10,000 koronás alapítványt tett le az ungvári alapítványi kezeléség penztárába, a munkásegyszervezési pap-árvalenyintézet javára. Méltanyoljuk teljes mértékben nemes áldozatát, mert hiszen köztudomású dolog, hogy a munkácsi püspökség jövedelme egész Magyarországon a legkisebbek közé tartozik. Hazafasán érző nemes jó szívének e tettéről ékes bizonyítványul szolgál az az alapítólevél, mely a többek között így szól: «Nagyságos Káptalan! Főtisztelendő Szentszék! A millenaris év végéhez közeledik. Emelkedett lelki hangulattal tanúi voltunk azon monumentalis alkotásoknak, melyek nemcsak

az ország fő- és stékvárosiban, de hazánk több pontján is leleke-melő alakban kifejtést nyertek. Egyházmegyénk szerény agyagi helyzete nem engedte azt, hogy az ezr. dévcs. ünnep megjelölésére nagyobb anyagi áldozattal jöbi emléket emeljünk: azonban lelünk és szívünk egész mezejével rézesei voltunk a közös orom és lelkesedésnek. Mi is buzgó imáinkkal halat adunk a gondviselő Istennek: hogy a szeplőtlen Szűz-Anyánk oltalma alatt álló magyar hazánkat és egyházmegyénket egy ezeréven át fentartotta. Valóban csodival határos, hogy a görög szertartású katolikus hűveink, annyi vész és balszerencse közt, nemcsak léteznek de őseiktől nyert drága örökségüket: Isten és egyháza iránti hűségüket, az apostoli király iránti ragaszkodásukat, a magyar haza iránti szeretetüket és keleti szent rítusunk iránti törhetetlen ragaszkodásukat . . . . . csorbitatlanul meg is őrizték. — Fő feladatunk lévén e drága kincsüket megőrizni, azon meggyőződésben vagyunk, hogy e magasots feladatnak csak ugy felelhetünk meg, ha a kersztény-katolikus oktatást és nevelést biztosítjuk; de e mellett egyszerűs mind a keleti szertartásunk iránti buzgóságot is hiven ápoljuk. Ezen eéltől örömmel hozom meg részemről az áldozatot és a munkásmegyei püspöki papírvalenyintézet részére ezennel tízezer, azaz 10,000 koronát teszek le a Ftdő Káptalan kezébe, mint alapítványt, minden kikötés nélkül. Ezen alapítvány a papleány-árvák törzsvagyonaéhoz tartozik. — Isten áldása és a boldogságos Szűz oltalma legyen velünk! — Kelt Ungvaron, 1896. december 29-én. Gyula püspök.

(Irodalmi és művészi esték.) *Somogyi Nándor* irodalmi és művészi vállalata Budapestről tudatja velünk, hogy a vidéki jótékony és kulturális egyesületeknek és közönségüknek magasabb szellemi szórakozást nyújtandó, kiválóbb fővárosi szak-tudósok, írók és művészek közreműködésével szándékozik minden nagyobb értelmiséggel bíró városban, és így S. A. Ujhelyben is, évente legalább három változatos művész-estét rendezni, hogy így az intelligens közönség szellemi igényei s épp ugy a jótékony célok érdekei kielégítést nyerjenek, egyben pedig irodalmunk és művészetünk annyira fellendüljön, mint bármely más nemzet országban.

(Eljegyzés.) *Kollari Ferenc*, a szegi gözmalom részvénytársaság főkönyvelője, eljegyezte *Csirik Gyula* gözmalom vezérigazgató bajos és kedves leányát, *Aranhát*.

(A «Báró Hirsch Mór» jótékony-sági és önszegélyező egyesület s. a.-ujhelyi fiókjának szervezése — mely közbejött akadályok miatt egy kissé szünetelt — megalkításához már közel van és megnyitása már csak napok kérdése. Hogy ezen humánus egyesület létesítésére városunkban mily égető szükség van, azt fölösleges ezuttal ismét fejtegetnem, különösen szüksége van erre a közép-, de legkülönösebben a szegényebb sorsu munkás osztálynak. Hogy az érdekelteknek a minél tömegesebb belépésére alkalmas nyujtsk, az egyesület központi elnökségénél az ingyenes beiratkozást még egy rövid időre kieszközöltem. Kétséget sem szenved tehát, hogy közönségünk sietve fogja a kínálkozó alkalmat megragadni, mert ilyen kedvező feltételek mellett, csekély havi díj-fizetés s mmiféle hasonló célú egyesület nem nyujthat hasonló kedvezményeket. Provinciális betegsegélyező egyesületek nyujtanak bár csekély mértékben segélyezést, de a Hirsch báróféle egyesület ad törzstagjainak betegség esetén 5 ft heti segélyt és a családnak orvost, gyógy-szert és 300 ft, 600 ft, esetleg 1200 ft halálózási segélyt. Ezt csak oly. széles alapokra épített, szazezrekre menő tagokkal bíró országos egyesület teheti meg, mint a Br. Hirsch egyesület, anélkül, hogy tagjaitól több díjat követelne. Ajánlom az egyesületet közönségünk figyelmébe. *Werner Miksa*, mint a Báró Hirsch Mór jótékony-sági és öns. egyesület s. a.-ujhelyi irodájának teljhatalmu megbizottja.

(Disztagok.) Az ungvári papnevelőintézet egyházi-irodalmi kore f. hó 10-én tartott XIX. rendes ülésén 3 tagot választott be disztagjai sorába, kiknek onzetlen irodalmi tevékenységük egyaránt méltán megérdemelte az ifju klérus részéről emez igazi kitüntetés. *Fesztory József* vécséi gk. lelkész s szentszéki tanácsos az, ki a 3 disztag közül vármegyénk területén lakik s a kit a vármegye maga is mint lelkes egyházi író ismer. Csakis örvendeni tudunk a kitüntetésen. Ad multos annos! r. l.

(Tizenöt év ko-zorujá.) A sárospataki Irodalmi kör szép megtiszteltetésben részesítette *Raddesi György* teol. tanárt, ki 15 évi szerkesztői működése után a múlt év végén a kör szaklapjának, a «Sárospataki Lapok»-nak szerkesztői tisztét letette. Meg akarta a kör neki halálni azt a faradhatatlan buzgalmat, lelkes odaadást, mindenre kiterjedő figyelmet, amivel előbb 5 évig mint szerkesztő-társ (a lap első szerkesztője *Mikrovics Gyula* volt), utóbb 10 éven át mint szerkesztő a lapot vezette, a virágzás oly magas fokára emelte, hogy az valamennyi prot. egyházi és iskolai lapot tulszárnyalt alaposágával, mélyreható fejtegetéseivel, igazi protestáns felfogásával, — mely egyaránt ragaszkodott a történelmi

hígyományhoz s a jelenkor felvilágosodásához, szabadelvességéhez. — mélyreható, a tanügy min-agára kiterjedő iskolai cikkelyeivel, komoly s szakszerű irodalmi kritikáival, modern tudományos teológiai felfogásával. S minthogy nincs módja reá, hogy halajat anyazi javakban fejezze ki. emléket adott át neki elismerése jéleül, egy koszorút, melynek virágait a kör tagjai s a lap munkatársai fonták: egy emléklapot, mely két nyomtatott ivre terjed a «Sárospataki Lapok» alakjában, s kisebb-nagyobb, részint prózában, részint versben írt emléksorokat, üdvözlőket, jöjkívánatokat, megemlékezéseket tartalmaz a buzgó szerkesztő iránt. Eül jönnek a püspök: főgondnok, egyházi és világi algondnok üdvözlő sorai, azután a lap volt szerkesztője és főmunkatársai, esperesek, gondnokok, tanárok, írók (*Lévay József*, *Bikszay Sándor*), papok, tanítók stb. fejezik ki szívük öszinte érzelmeit. A csinos kiállítás s érdekes tartalmu emléklapot *Maklári Papp Miklós*, az Irodalmi kör másod-elnöke szerkesztette. Az emléklapnak remek diszkötésbe foglalt egy példányát f. 19-én dében nyujtotta át az Irodalmi kör az érdemes volt szerkesztőnek. Mutan öt háromtagu küldöttség meghívta a kör ülésére, itt *Maklári Papp Miklós* elnök üdvözölte őt, s fejezte ki iránta a kör legteljesebb elismerését buzgó, fáradtságos, önzetlen munkájáért, mely a körre, főiskolánkra, egyházkerületünkre és egész egyházunkra egyaránt fényt árasztott, s ez elismerés, e hála és szeretet jéleül átnyujtá neki ez emléklapot, hogy legyen majd ez neki kedves emléke a multból, legyen a kör tisztelőinek, hódolatának egyszeru, de szívből jövo jele! *Raddesi György* a könyvekig meghatva válaszolt, fogadta el s köszönte meg a körnek az emléket, amely minden külső jutalomnál becsesebb lesz előtte, szerényen munkatársaira s a körre háritva a lap révén kivívott sikerek érdemének legnagyobb részét s bocsinátát kérve a kör minden tagjának, ha talán egyben-masban emberi gyöngeségek vezették volna. — A kedves, családias ünnepségen az Irodalmi kör pataki tagjai majdnem teljes számmal megjelentek s kívántak áldást a lemondó szerkesztőnek, hogy előtte álló s oly sok szépet ígérő nagy feladatit, munkatervét teljes sikerrel megvalósíthassa, ki nem a munkától vonult vissza, hanem csak munkamezőt változtatott, mert a lapszerkesztés gondja minden nagyobb alkotástól éveket óta visszatartotta őt! Adja isten, hogy ugy legyen!*) r. l.

(Mátyás király szobrára) *A sárospataki ref. főgimnázium* növendékei a Kolozsvart felállítandó *Mátyás király szobor* költségei fedezésére, a szobor-bizottság felhívására, gyujtást rendeztek maguk közt s ennek eredményül a főgimnáziumi igazgató 56 ft 07 krt küldött el e napokban a szobor javára. Az egyes osztályok adakozása következő: I. oszt. 1 ft 70 kr., — II. oszt. 5 ft 15 kr., — III. oszt. 7 ft., — IV. oszt. 12 ft 16 kr., — V. oszt. 8 ft 05 kr., — VI. oszt. 13 ft 41 kr., — VII. oszt. 3 ft., — VIII. oszt. 6 ft 40 kr. r. l.

(A hires kasszonyok.) *Herczeg Ferenc* leányai, azaz helyesebben: *Gyurkovics-mama* szép és szerencsés gyermekei meg vannak immar örökítve képbén is. *Linek Lajos*, a szalontunderek nagy tehetségű művésze festette meg a kepet, a *Gyurkovics leányokat*, ahol a hires kasszonyok együtt vannak, «plain-parád», sőt egyrészek nagy toaletben. A színes kép, melynek hossza korü belül egy méter ug jelent meg, mint az első igazi magyar műmémélet. A «Uj Idők» *Herczeg Ferenc* illusztrált szépirodalmi hetilapja adja az előfizetőinek ingyért. Kép és lap érdekesség dolgában igazán egymashoz valók. Mindkettő öröne, sőt szüksége minden valamire való magyar uriháznak. Aki e hazában a művelt névre igényt tart, valóban alig lehet el a *Herczeg* lapja nélkül. Természetes, hogy a szépirodalmi újságban most a legfontosabb a regény. Az «Uj Idők» hármát közöl ez uj évnegyedben. *Herczeg Ferenc* most kezdett meg «A leány történet» címmel uj, hosszabb regényt. *Bródy Sándor* «Tündér Ilona» című rövidebbet *Coppée* legujabb regényét «A bünöset» szintén az Uj Időknek engedve át magyar nyelven való közlésre, amelyb: már is belekezdtek. A három regény mégis csak egy kisebb részét teszi a lap gazdag tartalmának. Különösen felhívjuk közönségünk figyelmét az «Uj Idők» farsangi számaira. Ingyen mutatványpéldányt mindenki kap, ha a mi lapunkra és ezekre a sorokra hivatkozik. Az «Uj Idők» előfizetése szerfölött kevés. A lap, a *Gyurkovics* lányok nagy képével együtt: féleltre 4 ft. Legokosabb újévtől kezdve előfizetni, mert akkor a folyó regények elejét is megkapják. Az «Uj Idők» kiadóhivatala: *Andrássy* ut 10. Budapest.

(Honi ipar diadala.) *Reményi Vendel* sárospataki cipésznek szabadalmazott «turista-cipő»-jéről megemlékeztünk a Zemplén múlt évi 50-ik számában. Most levelezőnk tudatja velünk, hogy Londonban a nemzetközi kiállításon *Reményi Vendel*nek ez a turista-cipője diszoklevelet, nagy aranyérmét, rajta *Viktória* királynénak dombornyomásu

*) Hatva, alkotva, gyarapítva a köz érdekekben: sokáig éljen! Szerk.

Folytatás a II-ik mellekleten.

képével, s egy pyönyörű műű koronás aranykeresztet kapott, mely kitüntetések a nemzetközi kiállítás titkari hivatala e napokban küldötte meg S. Patakra kézbesítés végett a város elöljáróához. Egész ünneppséggel vitték el a küldeményt az öreg Reményinek és Molnár főbíró beszéd kíséretében nyújtotta át neki a kitüntetés szép jelvényeit. Örülünk, hogy az ipari fejlettségnek oly magas fokon álló angol is kalapot emelt a magyar, nevezetesen pedig egy sárospataki d-rék iparos előtt. W I.

(Ki lesz az új-lyi plebá os?) Lapunk nyomatai között kapjuk a hirt Kaszáról, hogy az új-lyi parókiaért pályázók közül három jelt van kinevezésre előterjesztve, névszerint: Katinshy Géza, tkp. tanár, szentszéki únök, Liszkay Nándor ab.-szantói és Schidelszky Gyula r.-ruszkai plebanók.

(Földrengés.) Miskolczon f. hó 18 án délután pár másodpercig tartott földrengést éreztek. Sokan ijedten futottak ki az utcára.

(Élve eltemetve.) Tallyán e hó 15 én egy Kovács nevű munkás a Kortvélyessy szőlőjében egy nagy üreget asott. Ezenközben a sok esőzéstől meglazult föld reá omlott és eltemette. Mikorra kiásták, a szerencsétlen ember már meghalt. Feléssége és 7 kiskoru gyermeke gyászolja. Kortvélyessy az özvegyet nagy pénzösszeggel segítette és felfogadta, hogy a hét árának nagykorúságukig gondját fogja viselni. (N-t.)

(Eladó) egy divány, 6 fotel és 2 székből álló jó karban lévő butorgarnitur jutányos áron. Bővebb felvilágosítást nyújt a kiadóhivatal.

(Sárospatakhoz) hat kilométernyire lehet 200 szeker buza- és zabszalmát olcsón kapni. Ugyanott van még néhány szép emdeni liba is eladó. Cim a kiadóhivatalban.

(Gazdasszonynak), házvezetőnek, esetleg gyermekek mellé anyahelyettesnek ajánlkozik egy 42 éves, tisztességes, nyugdíjazott özvegy tanítóné. Értekezhetni: Kárpáti Péter tanítóval Bodrogzsádyban, pósta: B. Olaszai.

Irodalom.

Aphrodite istenasszony 1896. évvel a mi Urunk Jézus Krisztus születése után megjelent Páris városnak piacán s szokásához híven, lázba ejtett mintegy ötven ezer szegény halandót. Pedig nem is a maga isteni meztelenségében, hanem papirosba öltözött jelent meg; s nem is az egész világ, csak egyes választottak előtt mutatkozott, a minden piacnál kisebb könyves piacon. Szóval — hisz öök értik már ezt a mi étkel-nél sallagos újságírói nyelvünket — Párisban nemrég szenzációs sikere volt egy könyvnek, melynek hősnője: Aphrodite. Azaz, tulajdonképen nem is Aphrodite, hanem egy csodás szépségű alexandriai leány a története, mely Pierre Louys-t egy pár hónap alatt híres íróvá tette. Nem tudok francia könyvet, melyet náunk ennyien olvasnak s ennyien megszerettek. Fordította: Róza Géza dr. — Sachs és Pollák, kiadása Budapestén. Ára 1 ft. 80 kr.

Ügyvédök figyelmébe. Akik a Pesti Napló-t, ezt a legérgebb és legelőkelőbb magyar napilapot olvassák, annak hasábjain néhány hét óta egy jogi szempontból igen fontos, gyakorlati újítással találkozhatnak. Ez a kuriai értesítő című új rovat, mely a »Pesti Napló«-nak rendszerint szombati és erre következő számaiban jelenik meg és tartalmazza az ország legfőbb ítélőszéke: a magyar királyi Kuria polgári és büntető tanácsaiban hétről-hétre előadása bejelentett ügyeknek pontos jegyzékét.

Vért si Arnoldtól, a legterékenyebb magyar novelláirtól újabb két kötetes regény jelent meg az Athenaeum Olvasótárában. Az »ugaros-karádi közbirtokosság« cím alatt. A magyar irodalomban talán senki sincs, aki magyar társadalmi életet és az ugynevezett deszanti-osztály életviszonyait oly éles szemmel megfigyelte és ez alapon oly híven leírta volna, mint épen Vértesi Arnold. Ehhez »Az ugaros-karádi közbirtokosság« című regényéhez is ebből a kimeríthetetlen forrásból meríti tárgyát és egy rendkívüli érdek-s mese keretében azokat a tösgyökeres, jó magyaros ur alakokat rajzolja élénk, kikre rögtön ráismertünk a vidéki életből, a főváros szalonjaiból, hol jövedelmüket, néha talán azonfelül, szökták elköteni. Vértesinek ez a regénye kétségkívül egyik keresett olvasmánya lesz a művelt magyar közönségnek, a melynek igényeit akarja épen kielégíteni az »Athenaeum olvasótára.« A regény ára két kötetbe kötve 1 ft. Kapható Lövy Adolf könyvkereskedőnél Újlyhenben.

»Az 1848-49-iki Magyar szabadsághare története« című nagyszabású illusztrált díszműből most jelent meg a 73-ik füzet, amelyben Gracza György a szerb és az oláh zendülés végső fellobbanását mondja el a nála megszokott elevenséggel. A Hatvani csapattájakának leírását a füzetben. Ebben a füzetben, hogy több szöveg férjen el, csupán két illusztráció van, u. m. A segessvári csata színhelye, és Kossuth a kápo'nai csatamezőn.

Hazánk történelmének évtárain az egyik legsivárabb s leggyászosabb korszakot képezi I. Lipót uralkodása (1657—1705). E korszakot esik a politikai vértürdök egész sora, Bécsújlyhelytől kezdve Eperjesig s e korszak látta utóljára felvillani II. Rákóczy Ferenc kezében a szabadság kivívásának szentelt kardot. Ki e borzalmas korszak leírását a maga egész valóságában olvasni akarja, az vegye elő a Szalay-Baróti »Magyar Nemzet történetét« (kiadója Lampel Róbert Wodianer F. és fia Budapestén.) melynek most megjelent s hozzánk is bekuüldött ötvennyegyedik füzet ritka élénkséggel s közvetlenséggel eszteli az említett korszak tragikus felvonásait. Vetetlenséggel eszteli az említett korszak érdekesebb képdísz s teszi ezt oly pazar és érdekesnél érdekesebb képdísz kíséretében, minét hasonló irodalmi alkotásnál eddig alig láttunk. Mindjárt a füzet első lapján mint külön máemlék-léten látjuk II. Rákóczy Ferencnek Friaas szép arcképét, a többi illusztráció ds voltáról pedig hadd szóljon itt hosszú sorok: Forgách Adám, Érsekújvár ostroma 1663-ban. Az eszéki híd, Kanizsa ostroma 1664-ben, Zrinyi harca a törökökkel, Kanizsa előtt, Zrinyi Miklós halála, Wesselényi Ferenc nádor arcképe és aláírása, Wesselényi és Zrinyi Péter szövetség levele, Wesselényi, Nádasdy és Zrinyi titkos szövetségre lépve, nek egymással, Nádasdy Ferenc ifjabbkori arcképe és aláírása, Zrinyi Péter arcképe, Frangepán Ferenc halálós hírete, gróf, Hoher Jáaos báró, Frangepán Ferenc halálós hírete, Zrinyi és Frangepán kivégzése, Nádasdy Ferenc kivégzése, Nádasdy Ferenc arcképe, I. Lipót király, Széchenyi György kalocsai érsek, Lobkovicz Vencel herceg.

Egyesületi élet.

Nyilvános számadása

a s.-a.-újlyhelyi iparosok önképző-egyesületének mult évi dec. hó 26-án megtartott műkedvelői előadás-sal egybekötött zártkorú táncvigalma alkalmából.

Bevétel volt: 108 ft 50 kr.
Kiadás: 110 ft 40 kr.

Felalfizettek: Wallis Gyuláné grófné, Éhler Gyula, Kincsesy Péter 3—3 ftot, — Rein Istvan 1 ft 50 krt, — Klein dr., Hericz Sándor, Tóth Andras, Hirsch György 1—1 ftot, — Glück Jakabné és Schwarz Izidor 50—50 krt.

Fogadják a nemesszivü adakozók az egyesület nevében is halás köszönetünk nyilvánítását. Egyidejűleg Wallis Gyuláné grófné ömeltóságának azon elhatározásért, hogy magát egyesületünk kötelekébe pártoló tagul felvéteni kívánja, e helyen mondunk leghalásabb köszönetet.

Hazaifui üdvözzettel:

S.-A.-Újlyhely, 1897. jan. 18.

Ádám Antal,

Hérics Sándor,

jegyző.

elnök.

A s.-újlyhelyi izr. anyahitközség elnökének évi jelentése az 1896. évről.

Tekintetes Képviselőség!

Az 1896. évre megválasztott hitk. eluljáróságnak mandátuma alapszabályaink szorosán vett rendelkezése szerint az 1896. év utolsó napján járt le, de hogy ennek dacára a t. közgyűlés-bizalmából viselt tisztségeinket csekély haladék kal csak most tesszük le, ez onnan van, mivel a hitk. adminisztráció, könyvitel és ellenörzés helyes organizálásának alapfeltételét egy teljesen megfelelő zárszámadás és mérleg képezi s ilyennek összehállítása az alapszabályoknak kétségte-nül célszerűtlen határo-mánya szerinti napra, t. i. december 31-ére lehetetlen.

Hogy tehát a jövő gazdalkodás és ellenörzés számára ilyen helyes alapot teremtsünk, a tisztujítás némi elodazása révén idöt kivántunk nyerni ahhoz, hogy a belépő előljárosság egy teljesen korrekt zárszámadást és mérleget terjeszt-hessen a t. közgyűlés elé és adhasson át a kö-vetkezendő eluljáróságnak.

Az 1896. évről ekként elkészült zárszama-dást és mérleget a gazdasági, mint számvizsgáló bizottság megvizsgálta és ide zart jelentése szer-int helyesnek találta; s ezen alapon fog megin-dúni, az 1893. febr. 16-án elkészült gazd biz. javaslat szerint, a hitközség további pénzkeze-lése, könyvitel és ellenörzésének szervezése.

Már a lefolyt 1896. évben e teren lénye-ges haladást tettünk, a könyvitelt helyesebben szerveztük és ez a kettős könyvitel behozatala-val tökéletesülni fog és a még szükséges intéz-kedések keresztülvitelét tetemesen megkönny-itettük.

A tisztelettel bemutatott évi zárszámadások az eluljáróság működésének tükrét képezik, mert mint tudva van, a hitközségnek évekkal ezelött szenvedett megrázkodtatasa és reorganizációja folytán az eluljáróságnak minden törekvését oda kell irányítani, hogy a hitközség viszonyai lehetőleg teljesen konszolidálódjanak a nélkül azon-ban, hogy a hitk. életben pangás, az intézmé-nyekben hátrányos stagnáció álljon be.

Vagyis míg egyfelől gondoskodnunk kell arról, hogy intézményeink a helyi követelmények és a kor követelményei szerint, a szükségesek megfelelően fejlődjenek, addig másfelől a gazd-sági szempontot is állandóan szem előtt kell tartani, hogy a hitközség pénzügyi viszonyai is karoltve előnyösen fejlődjenek, mert e nélkül hiányzik a hitk. életnek nyugodt alapja.

Ilyen irányban kívántunk mi a t. közgyűlés bizalmából és támogatásával a lefolyt 1896. évben tevékenyen közreműködni s hogy meennyi-ben sikerült ez, erre nézve bátorokodunk utalni a bemutatott számadásokra.

A hitközség elvállalt évi terhei az utóbbi időkben bár lényegesen emelkedtek, gazdalkodás-unknak az egyensult fentartania sikerült; mert iparkodtunk ott, a hol lehet fokozni a jövedel-met és a bevételi forrasokat minél célszerűbben kihasználni; a kiadásoknál pedig megöriztük a határt, melyet az egyensuly érdeke elenkbe szabott és csak így történhetett, hogy a hitközség adóemelés elkerülésével még soha sem állt oly jól pénzügyi téren, mint amilyen most; mert az 1896. évből kiegyenlítettlen teher csak 431 ftot tesz ki, erre fedezetül pedig 90%-ig biztos jöve-delemként 3113 ftot tüntet ki a mérleg az 1896. évről fennmaradt követelés gyanánt.

Ez azonban nem jogosít fel arra, hogy a hitközség viszonyait egészen rózsás színben lásuk, mert minden pénzalap hiányában és te-kintve, hogy a folyó jövedelmek beszédése az általános rossz vagyoni viszonyok miatt mind-enkor lehető kiméretet igényel, ilyen módon kellett és kell ezentul is arról gondoskodni, hogy

a pénzügyi kormányzás és a pénztár fizetőképes-sége fen ne akadjon.

Az általános vagyoni helyzete a hitközség-nek szintén előnyösen alakul, mivel a hitközség kölcsöntartozásait eddig még mindig kellő idő-ben rend zni és évenként csökkenteni sikerült.

A lefolyt év fontosabb eseményeire áttérve mindenek előtt élénk örömmel konstataljuk, hogy a t. képviselőség soraiban a lefolyt éven át el-halalozás következtében hézag nem támadt és csak a miatt kellett a sorban jövö póttagot a rendes tagok sorába behívni, mivel Szöllösy Ar-tur megválasztott tag a tisztséget, elfogadni vo-nakodott.

Az 1896. év a honalapítás ezredévi megün-neplésének fényes esztendeje volt és az általános nemzeti örömből hitközségünk is kivette megil-lető részét és honfui kötelességünket a magas-zos ünnephez és örömhöz méltóan teljesítettük.

Templomi és iskolai ünnepeinket emelke-detten igazolták ragaszkodásunkat az édes hazá-hoz, hűségünket az ország atyja, a királyhoz, hi-tünket: hogy »a magyar nem volt, hanem lesz« és akaratunkat a nemzeti fejlődéshez szerény ha-táskörünkben teljes erővel hozzájárulni.

Millennáris tényként említhetjük fel, hogy az orsz. magy. izr. közalapnak támogatására a hitk. részéről 500 ftot vállaltunk el és hogy 58 éves, előkelő multu iskoláknak történetet ki-nyomattuk és az országban szétküldöttük.

S talán szintén ezredévi alkotásnak lehet mi-nősíteni beléletünk mult évi legfontosabb moz-zanatát: az iskola fokozatos kibővítését, mert 1896. szept. 1-ével nyílt meg a VII. leányos-z-tály és nyert az iskola újabb különös lendületet ugy a tanulóknak közel 400-ra szaporodott szá-mánál, mint a tanidjak lényeges emelkedésénél fogva.

Miután polg. isk. tanerót nyerni nem sike-rült és a növendékek nagy száma miatt egy tan-erő kevés lett volna: ideiglenesen 1896/7. próba-évre 2 új elemi tanítónót: Halpert Etelt és Engländer Etelt választotta meg az iskolaszék és erősítette meg a képviselőség.

Hogy az iskola további organizálása mi-ként történjék: ezt a legközelebbi tanév előtt véglegesen eldönteni fog kelleni, de meg enné-l előbb, talán közeli napokban, fog kelleni a t. közgyűlésnek döntenie az iskola államosítása fe-llett, mely kérdés tudvalevő, hogy a mult év-ben került felszínre és ebben 1897. évben ákuttá fog valni.

Mi, az eluljáróság, a viszonyok és feladatok alapos mérlegelése után amellet foglaltunk áll-lást, hogy az isko, at tovább is meg- és fentart-suk, mint olyan intézményt, mely köré számos általános felekezeti és speciális vagyoni fontos érdek-szálak fűződnek.

A t. közgyűlés bölcsességének marad fenn ez ügyben véglegesen határozni.

Beleértünk apróbb részleteinek felsorolásától tartózkodva áttérünk azon fontosabb általános eseményekre, melyek a zsidóságot mint egész felekezetet érdeklik.

S itt először a bánat hangján kell megszó-lalnunk, a legmélyebb bánatén, mert akiről gyá-szolva kell megemlékeznünk, az a kerek világ legnagyobb emberbarátja, a zsidóság jelenkori disze volt: Hirsch Móric báró haláláról emlé-keznünk meg.

A megdöbbentő szomorú hír megérkez-tekor siettünk a lesújtott özvegynek meleg rész-vétünket és a nagy halott iránt érzett hittelstvéri halánkat és el nem muló tiszteletünket éppen azon kegyes kezek utján kézbesíttetni, melyek a nagy emberbarátok e hazában oly serény segítséget nyújtottak. Hevesi Bischoff Dávidné urnó volt szives közbenjárónk lenni, de a fenkölt lelkü, urához méltó özvegy maga sajátkezü levében köszönte meg, amit mi kötelességszerűen telje-sítettünk.

A honi zsidóságban kétségte-nül jó remé-nyeket fakasztott az a mozgalom, mely a mult év január havában a zsidó autonomia és egységes szervezet törvénybe iktatása iránt megindult és mely mozgalomban hitközségünk s meghívott el-nököknek részvételével, melynél a hitközséget a költségtől megkímélte: szintén participált.

E mozgalom éppen a legutóbbi napokban nyert folytatást és valószínű, hogy az 1897. év e mozgalom sikerére, vagy sikertelenségére nézve világhosszát fog deríteni.

Bármily ohajtandó legyen is az egységes orsz. szervezet létrejötte, melyre a zsidó hitkö-zségek fellendülése alapítható volna:

Fájdalom, számítanunk kell arra az eshető-ségre is, hogy az talán még hosszabb időn át óhaj maradhat és a zsidó hitköz-ségek megma-radnak a mostani szervezeti állapotban.

Annál inkább szükséges az, hogy a hitkö-zségek tagjai szeressék és támogassák a hitkö-zségeknek. ápolják intézvényeiket szellemi és anyagi tekintetekben és a hitközségi élet iránt méltó ér-deklődést tanúsítsanak.

Hitközségünk nemcsak szükségeli, de meg is érdemli ezt a szeretetteljes érdeklődést, mert

egy futólagos pillantás az utolsó évekre csak és a hitk. élet nagy fellendülését láthatjuk, mert a hitk. élet keretébe nem egyedül a kultusz és szorosán vett kormányzat tartozik, hanem ide sorakozik a humanisztikus téren kifejtett törekvés és a mi hitközségünkben úgy a kultuszélet, mint a kulturális és emberbaráti ténykedés emelkedőben van.

Bucszva a t. közgyűléstől, ajánljuk a hitközséget meleg szeretetükbe!

Tek. Képviselőség! Midőn az élvezett kitüntető bizalomért hálás köszonettel tisztségeinket letesszük és elnéző bírálatukat kérjük: kérjük egyuttal szíves felmentésünket és hogy tartsanak meg minket hitrokoni baráti érzelmükben.

Kelt a s.-a. ujhelyi izr. anyahitközség elüljáróságánál 1897. január 10-én.

Jegyzette:
Némethy Bertalan,
titkár.

Relchárd Mór,
hitk. elnök.

A közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Városunk érdemes főbírájához!

(Milléniomi kiállításra felrándult néptanítóknak megszavazott utiköltség.)

Városunk nagyérdemű képviselőtestülete m. é. június havában, hazánk számos községeinek szép példáját követve, a városunkban működő néptanítóknak 20—20 forintot abból a célból szavazott meg, hogy a Budapesten tartott egyetemes tanítógyűlésre és a milléniomi kiállításra mehessenek és az ott tapasztaltakat az iskola és közművelődés érdekében értékesíthessék. De a mindenben bővelkedő H. városi jegyző ur megirigyelve a néptanítóknak megszavazott 20 forintot (Sárospatak, Trócsónfalva és más Zemplén-vármegyei községek is ennyit szavaztak meg) és megfellebbezte a képviselőtestület határozatát. A tanítók azonban nem törődve a tanítógyűlés jegyző ur tiltakozásával, egy pénzintézetnél az említett célra kölcsönt vettek fel. A furcsa fellebbezést ezalatt a vármegyéhez terjesztették fel, mire az ügyet a vármegyei főügyészének adták ki véleményadás céljából. Ennek pedig az iratokat a végett kellett a városhoz visszaküldeni, hogy nevezze meg az alapot, melyből a tanítóknak megszavazott összeget fedezni fogják. Azóia az ügy valahol fennakadt. Nem a mi feladatunk, hogy azt a jövedelmi forrást megjelöljük, mely a tanítók kielégítésére fordíttassék; de tekintve azt, hogy a fontos hivatásukhoz képest ugyanis mostohán díjazott néptanítók a várostól megszavazott összeg elkésztettségét követve, kezdték a felvett kölcsön után még most is fizetik a drága kamatot, bátorokunk a város érdemes főbírájához azt a tiszteletteljes kérdést intézni:

Van-e tudomása a városi képviselő-testületnek arról, hogy a néptanítók a múlt év június havában megszavazott 20 forintot mai napig sem kapták meg?

Nem tudjuk, hogy a városnak kinek gondjaira van bízva az ügy elintéztése; — reméljük azonban, hogy nem hiába szoltunk fel és a mélyen tisztelt főbíró ur most már sietni fog ez ügyben a méltányosság kívánalmainak megfelelő intézkedéseket megtenni.

S.-A.-Ujhely, 1897. január 22.

Több néptanító.

Tanügy.

A s.-a.-ujhelyi statusus izr. hitközségi népiskola története.

(m.) Jó aratása volt az elmúlt évben a történettudomány majd minden ágának. De talán egyik se takarított be annyi értékes, ép szemet, mint közülök az eddig, mondhatni, legárabb, legelhanyagoltabb: a neveléstörténet.

Nem is c-oda

Az ezredik esztendő melengető napja lopózott be ezuttal a honfiszivékbe s így a nevelésügy munkásaiban is felébredtven az alkotás vágyát, ezernyi dolgos kéz fogott a termékeny, kövér, de eddig jórészt parlagon hevert talajnak megmunkálásához

S a siker nem is maradt mögötte az igyekezetnek. Sorra jelentek meg az iskolák történetét tárgyaló, jelesnél jelesebb munkák, összegyűjtve és megmentve sok értékes és veszendőbe menni készülő anyagot a tanügyi történet számára.

E jó celu művek sorába tartozik az előtünk fekvő is, mely nem csak azért érdekel bennünket, mert helybeli tanintézetéről szól és hogy vármegyénknek is egyik legrégebb izr. felekezeti iskolájának múltját és jelenét tárja elénk, hanem, mint irodalmi mű is megérdemli a figyelmet, ami alig is lehetne masként, tudva, hogy a Knopfler Sándor helybeli érdemes tanító jeles tollából került ki.

Hivatottabb egyénre valóban nem bízhatta volna az iskolaszékek munkát, mint reá, aki mint e város szülötte s mint ez iskola egykori tanítványa s később és immár több, mint egy negyedszázadon át kiváló tanítója, nagyrészt átélte ama viszonyokat, melyekről művében oly gondos szeretettel számot ad,

A tárgy iránt érzett szeretet és gondosság vonul át az egész munkán föllemvonásként, de jeles tulajdonságai még e műnek a velős rövidség, komolyság, egyszerűség, tárgyilagosság és a magyáros írásmód.

Az iskola 58 éves fennállásának története helyes érzékkel öt részre van osztva, u. m. a Kaeszenbaum-iskola 1838—1852-ig, a Kaeszenbaum iskolával egyesített alreál- és leányiskola 1852—1856-ig, a Kaeszenbaum-iskolával egyesített hitközségi főiskola 1860—1872-ig, s a hitközségi elemi minta-főiskola 1860—1872-ig és a hitközségi elemi né. iskola története.

Ez 5 fejezet alatt kimerítően, még se hosszadalmasan, mert mindenben csak a lényegest emlitve föl, vázolja az iskolának eléggé változatos múltját.

Tömörebben és hivebben alig lehetne jellemezni a népnevelésnek az iskola alapítása előtt volt szánalmas állapotát, mint a hogy szerző teszi az I fejezet kezdetén.

Ime ez a néhány sor: „Ötven-hatvan évvel ezelőtt az izr. népnevelés nálunk a legsanyarúbb állapotban volt. A népnevelés barátja a szájalomtól athatva undorral fordult el vidékünk zsidóságtól a schédere (ugiskola) rendszerétől. Az izr. gyermekek a schédereben a héber tantárgyakon kívül mit sem tanult. A szerencsétlen gyermekek azt sem tudták, mi fan terem a magyar nyelv. Városunk azon néhány művelt családjának gyermekein kívül, akik számára házi tanítót tartottak, vagy akik a gimnaziumba jártak, hasztalan kérvették akkor a zsidó gyermektől, nevezze meg pl. azt az országot, amelyben lakik, ő szegény nem adhatott választ, mert rá nézve Magyarország ép oly s terra incognita volt, mint Kína birodalma. Minden egyebre tanították, csak arra nem melyik haza az, melynek létét köszönheti, melynek keblén növekedik.”

E szomorú viszonyok megváltozása legnagyobb részben a galíciai származású s nem nagy műveltségű, de annál nemesebb érzelmektől áthatott Kaeszenbaum Martonnak köszönhető, aki, miként végrendeletében írja, faradós igyekezettel összetakarított csekély szerzeményének egy részét, százezer váltóforintot, arra a célra hagyományozott, hogy azon S.-Ujhelyben izr. elemi iskolát létesítsenek.

Igy vetette meg alapját a nemes emberbarát a szóban levő iskolának, mely 1838 okt. 16-án nyílt meg; tehát 59-ik éve, hogy terjeszti a nép alsó rétegében a felvilágosodást.

Természetesen nem maradt meg ez az intézet sem mindvégig eredeti állapotában. 14 évi fennállás után alreál- és leányiskolával bővítették, a reálosztályokat azonban 4 év múltán beszűntették, s helyette a leányiskolát az eddigi két osztály (alsó, felső) helyett 4 osztályúvá bővítették, amely állapot szintén csak 4 évig tartott. Ezekben az időszakokban gyakran nehéz napjai voltak az iskolának. A sok zugiskola miatt termetesen sokszor szinte üresen állottak, így az 1860-iki téli félévben is alig közelítette meg a tíz tanuló száma a 80-at.

A most említett év nevezetes változást idézett elő az iskola életében.

Ekkor történt u. i., hogy kir. izr. mintaiskolává tették s budapesti, pécsi, temesvári társaival együtt az „Orsz. izr. iskolaalap” kamataiból tartották fenn. Ezt az alapítványt az a millió ft. képezte, melyet a szabadságharc leveretése után a hazafias magatartású zsidókon a bécsi kormány behajtott, de amelyet Öfelsége közművelődésük előmozdítása céljaira számukra visszaadott. A minta-iskola 1872-ig állt fenn. Ekkor Eötvös József báró mind a 3 vidéki mintaiskolát felszámolta s így az iskola fenntartása azóta ismét a hitközség feladata lett.

Ez új éra alatt a legújabb időkig egyéb említést érdemlő esemény az iskola életében alig történt, minthogy 1886-ban a hitközség ketté vált, a következő évben az „orth. hitközség” is létesített fiú-iskolát, ami az is. o. a tanulóinak létszámát több mint egy ötöd résznyivel megcsappantotta.

Az iskola felvirágoztatásán fáradozó egyének közül, a regibb időkben kiváló érdemeket szerettek néhai Weinberger Gyula és Tasman Mór, továbbá Friedlieber Albert és Schön Vilmos dr.

Tanítói közt sok jeles és híres egyén akadt. Példának elég legyen fölemlítenem a regiek közül Heilprin Mihályt, Rosenmayer Istvánt, továbbá Friedl Ignácot, Stern Mórt, Halász Natánt, Singer Izraelt, Eördögh Danielt, Deutsch Samuelt stb. E tanítók életének és működésének jellemzésére kiváló gondot fordított a szerző, ami igen helyes érzékre vall és a munka értékét nagyban emeli.

E gondos jellemzés bemutatására álljon itt kivonatban a fenti névsorban elsőnek említett jeles tanítóról irt érdekes és szép méltatás: „Heilprin Mihály Lengyelországban született 1823-ban a varsói kerületben levő Pietrecowban. Nevét még most is tisztelettel hangoztatják nálunk, ha a nevelésügy kerül szóba, reá nem borították hálátlanul a feledés fatyolat.

„Annak az iskolának, melyben egy Heilprin működött, múltja van — monda egykor egyik nagyhirű tisztelője. Ő a maga nemében párját ritkított autodiakt volt a szó legszorosabb értele-

mében. Saját maga szorgalmából alaposan megtanulta a latin, görög, magyar, angol, francia és több keleti nyelvet. Tudos atyja házában a héber, német, lengyel, orosz nyelvet sajátította el. Hazánkba 21 éves korában, 1844-ben jött és három hónap alatt oly alaposan megtanulta az orosz nyelvét, hogy Szemere Bertalan belügyminiszter, mikor a zsidók egyenjogosítását tárgyalták az alsóházban, egy követnek arra a támadására, hogy a zsidók nem igen tanulják meg a magyar nyelvet, őt hozta fel példaul, aki szerinte jobban tud magyarul, mint sok honatyja 1848-ban eleinte mint honvéd, később mint a Szemere titkára szolgált a szabadság ügyét. 1849-ben jelentek meg „Közársasági dalok” címen forradalmi költeményei, melyek felhívást kellettek. A szabadságharc szomorú lezajlása után ő is kimenekült az országból és Párizsba ment, hol nagy nélkülözések közt élt. Atyjának folytonos unszolására visszatért hazánkba és vele együtt Miskócson könyvkereskedést nyitott. Mint ilyen a sárospataki irodalmi kör műveinek kiadásával az irodalom terjedését nagyban előmozdította. Hábar a kereskedés virágzásnak indult, nem alhatván ellen hitközségünk többszöri felszólításának, a főtanítói állást elfogadta. Csak ekkor kezdett tulajdonképen gondolkodni a tanító hivatásáról és ez állás fontosságáról. Legelső tennivalója volt magát a tanítói állásra kiképezni és az oklevelet megszerezni. Teljes lélekkel fogott tehát a híres pedagógusok műveinek tanulmányozásához és a tanítói képesítő vizsgálatot nem sokára jeles sikerrel kiállotta. Most a természettől adott és onszorgalom utján szerzett jeles talentomanak, tevékenységének gazdag ismereteinek teljes mértékét hivatásának lelkiismeretes betöltésére összpontosította. Iskolája rövid idő alatt úgy berendezés, mint felszerelésre nézve mint a iskolává lön. Az a szerencsés, hatalmas befolyás, melyet a tanulók értelmére és kedélyére gyakorolt, rövid idő alatt mesterré tették a nevelés-tanítás művészetében. A tanulók a legőszintébb tisztelettel s ragaszkodással viseltettek iránta, kartársai pedig atyai jóakarójukat tisztelték benne. Szívósága határtalan volt s legnagyobb örömet boldogságot, abban talalta, ha kartársainak örömet szerezhetett vagy az élet apró-cseprő bajaiból kiséthette őket.

(Vége köv.)

CSARNOK.

Vén cimbalmos.

Vén cimbalmos, ide mellém a sarokba!
Ugy is itt van a mi helyünk félre doba.
Ugy se halja, nem hallgatja
Senki, senki a nótáid,
En se kellek a hűtelen,
Csalfa szívű kis leánynak.

Vén cimbalmos azt a nótát utoljára!
Amelyikre annyiszor hullt könnyem árja.
A lelkeből fakadson ki
Minden szava lassan-lassan!
Hogy a régi szeretőmet
Eltemessem, elsirassam!

Janka Kálmán.

A Jency-pár.

— A Zemplén számára. —

Irta: Elár István.

Isten áldja meg, jó mulatást pocakfi ur, duzzogot Jency né öngyűsége, még viruló év-iben lévő szőke szépség, s korall piros ajkait fő bigygyesztve egy sajnálkozó pillantást vetett ferjére, ki a nagy bőrdíványon felig elnyújtózva élvezte a parlogó feketének kellemes ízét. Azután egy durcas modulattal félre húzva a szobájába vezető ajtó szőnyegét, elhagyta az ebédőt.

Szobájába érve az állótükör előtt megigazgatta félre csúszott hajtcincseit s miután picit kezevel meg vagy kétszer-háromszor idegesen hátra simította a koszoruba tűzött hajfonatok alól kicúszott selymes hajszálakat, melyek ismételt gnyűrűbe kunkorodva hullottak vissza a matróz bluztól csak részben fedett formás vállakra; mérgesen toppantott picit topánjaival s irigykedve riasztotta szét a rézkalitka keresztbe tett rudján szerelmesen csókolódó kanaripart. Aztán mérgesen végig dobta magát a puha otománon és rózsaszín bársony vankoskát feje alá gyurva elkiseredetten nézett a szemben lévő labas tükörbe, mely huségesen tükrözte vissza a fekete selyem harisnya sűrű szövése alól is kipirosuló karcsu bokákat.

El volt keseredve a végleteleg. Haragudott az egész világra. Ugy gondolta, hogy most picit ujjai között apróra tudná morzsolni az egész földgolyót. Hogyne, hat nem borzasztó egy ember az ő ferje? Föl mert állani az ebédőt anélkül, hogy sorba csókolta volna rózsás körmeit, kívánatos ajkait. Föl mert állani s mindössze csak annyit mondott, hogy „szervusz cicuska!” Aztán többet rá sem nézett, hanem a divány mellé húzta a sakasztalkát és látható élvezettel kavargatta a feketéjét.

No, de várj csak, gondolta magában, ezt megkésérülöd s pici kezét okolbe szoritva tünődni kezdett, hogy mivel tudná ő ezt a rajta esett sérelmet megboszulni. Megboszulni, de úgy, hogy sohase feledje el az a kiállhatatlan ember, aki többre becsül egy forró feketét az ő csókjainál, amikért azelőtt, állítása szerint, leszedte volna a csillagokat is az égről.

Panaszos sóhajtas tört elő kebeléből. Azelőtt, azelőtt... Milyen másképpen is volt az azelőtt, mikor még ötlet szerettek. S miközben selymes pillai átnedvesedtek a szemébe touló könyektől, úgy gondolta, hogy legjobb lesz, ha megöli magát, mert már úgy sincs mit keresnie ezen a saros földtekén. Minek is élne tovább, ha már senki sem szereti. Meglővi magát aztán punktum. Mi kell az egészhez? Semmi. Kihuzza a fiókot, kivieszi belőle a revolvert, félre tolja a nikelés reteszt, felhuzza a kakast, behunyja a szemét, megnyomja a ravaszt, aztán puff... a revolver egy nagyot dörög, a szoba megtelik füsttel és ő meg lesz halva.

Jöhét aztán az a kiállhatatlan ember. Hiába fog sirni, hiába fog térdelni, hiába fogja kezét, ajkait csókolni, hiába fogja kérdezni: cicuskám miért tetted, ki bántott? azért sem fog hozzá szólni, hanem fogja hagyni sirni, könyörögni. Igen-igen, így tesz, így boszulja meg magát azon a kiállhatatlan emberen.

Míg a szép asszony a bosztervvel foglalkozva idegesen hánykódott a széles pamtagon, Jenczy ur a csésze tartalmát meg megöblegetve joizüen fogyasztotta s miután a leulepedett cukoriszapöt is kikanalazta, a csészét visszatette az asztalkának sakmezőkre osztott tábjára, illatos szüzdohányt tömött pipájába, melynek füstjéből a művésziesen eredetett gyűrűiket ritka gyakorlottsággal bökdöste keresztül.

Jenczy ur úgy 40-42 év körül lehetett. Ószbecsavarodó, azelőtt koromfekete hajával, érdekes barna arcával és az elhízásra való hajlandóság nyomait magán viselő, de azért még mindig dalias természetével azok közé a szerencsés emberek közé tartozott, kiket a nagy többség érdekeseknek és rokonszenveseknek tart és akik a roszt hamar elfeledve a legtöbb esetben meg vannak elégedve helyzetükkel. Néha-néha elfogta ugyan a vágy az ott hagyott huszár élet után. Szeretett volna ismét a szakasz élén végig lovagolni a városban, mint ahogy azt azelőtt tette; de imáadásig szeretve nejt ez csak olyan percekig tartó, muló vagy volt és mindössze annyiban nyert kifejezést, hogy a falra akasztott vaddisznó bőrön keresztben pihenő kardok egyikét leakasztotta és azt amugy huszármódra megforgatva büszkén emlegette, állítása szerint, a legzebb vezényszót kardot rántta — vágatába indul!

A szép asszony egy nézése elég volt azonban, hogy ezt a gynge kitorést is megbánja, a mely után mint a csinyen ért gyermek szegyenkezve akasztotta vissza a kardját az özlabu fogesra s telesége kezét csókolgatva sietett kijelenteni, hogy, de azért egy édes kis feleség többet ér egy huszárezrednél is.

A Mindenható tudná megmondani, hogy hány fustkarikát bökött volna még Jenczy ur a pipaszárával keresztül, ha kedvelt vizsgálja, mely addig karikába hajolva feküdt a divány előtt, föl nem áll és hatával oda nem dörzö ödik a csizmaja sarkához, mely érintésre ugyszólván folrezenet álmodozásaiból.

Önkénytelenül nyult órája után, melyre egy tekintet vetve gyöngéden veregette meg a kutyá oldalát és hízolgóen mondogatta: jó kutya vagy, derek kutya vagy. Nacuka. Éppen idejében köitott fel, hogy elbucszva a szonykadtól a dolog után lássak.

Még vagy kettőt nyújtózkodott, aztán helyre huzogatta a zubbonyán ke'ekezett gyuródéseket nesztelen léptekkel indult neje szobája felé.

Óvatosan nyitotta szét az ajtó szönyegét s fejét előre tolva lebüvölten állott meg.

A széles pamtagon feküdt neje. Az álomtól kipirult arcával, felig nyitott ajkaival, lazasan, aprón pihegő mellével oly igéző képet nyújtott, hogy alig tudott betelni nézésével.

Egy pár pillanatil még habozott, vajlon zavarja-e az édes álmat, de aztán engedve kívánságának az otomán szélére ült és forró, édes csókot nyomott a selymes pillákra.

Hosszu, nehéz sóhajjal ébredt föl izgatott álmaiból a szép asszony és még mindig az alomnyomasztó hatása alatt állva szerelmesen sutogta: Édes cicám, de jó, hogy felköltöttél, azt álmodtam, hogy meghaltam és te még csak meg sem sirattál... Pár pillanat mulva azonban, mikor eszébe jutott az etéd után lejárásodott jelenet, neheztelve fordult el férjéül és pici ök-leivel gyöngéden lökdösődve, durcásan küldögette: menjen, menjen, maga rossz ember, az ebédet meg sem köszönte, csak szaladt a diványra a feketéjéhez...

De azért, amikor férje, ki egy ideig eredménytelenül engesztelte, felállott, hogy eltávozzék, a zubbony szelebe kapaszkodva hizelegve marasztalta: Ne hagyjon még itt, üljön még le, hiszen a vonatja még nem is jelzett...

Jenczy ur pepig megcsókolta a szép asszony bársonypuha kezét, engedelmeskedett, leült és — boldog volt.

Közgazdaság.

Szólóajtógép. Nadányi Miklós, szóló nagyirtokos, saját rendszeru új ojtógépet szerkesztett, melynek feladata nem kevesebb, mint az, hogy a gép segítségével még az is, ki soha nem ojtott, egyszeri bemutatásra legfokételesebb ojtványokat tudjon készíteni. A gépet feltalálója S.-A.-Ujhelyben az érdeklődők előtt febr. hó 15-én, a gazd. egyesület szőlészeti szakosztályának ülésén (a vármegyehaza kistermében, d. e. 9 órákor) fogja bemutatni. Folhivjuk rá az érdekelte közönség figyelmét.

Szeszfőzői tanfolyam. A kassai m. kir. gazdasági tanintézetben nyolc hétre terjedő szeszfőzői tanfolyam rendezetik. E tanfolyam 1897. évi február hó 1-én veszi kezdetét. A tanfolyamra legfeljebb 10 jelentkező vehető fel. Elsősorban részesülnek azok, akik gépkezelői szakkvizsgálatot is tettek. A tanfolyam befejezésével a jelentkezők gyakorlati és elméleti vizsgálatot tesznek, amelynek eredményéről a szaktanár, a szeszfőző és az igazgató részéről ellenjegyzett magánjellegű bizonyítványt nyernek. Szóbeli vagy írásbeli jelentkezéseket 1897. évi január 25-éig elfogad a kassai m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága.

A s.-a.-ujhelyi anyakönyvi kerület közlései.

(1897. jan. 9-től 23-áig.)

a) Házasságot kötöttek:

Pisák András és Hromkó Mária ujhelyi lakosok, Szerbiu János és Kosulóc (Helén) Ilona ujhelyi lakosok, Teitelbaum Zsigmond beregszászi és Fischgrund Johanna (Hani) ujhelyi lakosok, Gasztagger Alajos sarospataki és Bodnár Mária ujhelyi lakosok, Reho András és Szoha Zsuzsanna ujhelyi lakosok, Pblasovszky Sándor és Dudits Irma Erzsébet Katalin Julia ujhelyi lakosok.

b) Kihirdetéstök elrendeltetett:

Rilyák János ujhelyi és Varguska Erzsébet felső-regmeczi lakosok, Répási Ferenc ujhelyi és Szilva Julianna kir.-helmecezi lakosok, Primke Samu ujhelyi és Mendlovics Fani nagymihályi lakosok, Teitelbaum Zsigmond beregszászi és Fischgrund Johanna (Hani) ujhelyi lakosok, Balogh Pál és Hriczkó Mária mindketten kis-ujlaki lakosok, Friedmann Májor ujhelyi és Weinberger Betti barancsi lakosok, Kocsis János ujhelyi és Czucker Anna kis-szebeni lakosok, Vasó András és Szabó Julianna ujhelyi lakosok.

c) A születések anyakönyvébe bevezetettek:

Szabó László, Krasznapolszky Nándor, Czehely Olga Anna, Bik Jenő, Schönstein Nathan, Gyana Eszter, Gorszky Mihály Laczkó Erzsébet, Hirsch (utónevét nem kapott), Orehovszky Mária, Pámer Marton, Kácsándi (halva született), Drozdik (halva született), Elka Lajos, Gojtó Andor, Löw Lajos, Turay Margit, Szilva Erzsébet, Katona Viktoria, Dancsák Janos, Kvapil (halva született.)

d) Elhaltak:

Vlaszák István, Sándor Zoltán, Ács Gáborné szül. Merva Maria, Róth Izrael, Kendecey Zsuzsanna, Béres Miklós, Murdzinszky Vilmos, Hirsch (utónevét még nem kapott, l. születésnél), özvegy Pálencsár Andrásné szül. Mácsaj Mária, Gojtó Andor, Bik Jenő, Harvilik Lajos, Dancsák Janos. S.-A. Ujhelyben, 1897. évi január hó 23-án.

Kapás L. Aurél,
anyakönyvvezető.

Vármegyei Hivatalos Rész.

56/97. főisp. sz. Zemplén-vármegye főispánjától.
Pályázati hirdetmény.

A bosznia-hercegovinai országos kormány pénzügyi szolgálatának fogalmazói szakában legközelebb több, a X-ik díjostálya tartozó segéd-fogalmazói állomás 1100 frt fizetéssel és 200 frt pótlalékkal, tehát 1300 frt összilletményvel, — továbbá több pénzügyi fogalmazó gyakornoki állomás, évi 800 frt segélypénz élvezete mellett fog betöltetni.

A pályázati folyamodványok a bosznia-hercegovinai országos kormányhoz címzendők és születési bizonyítvánnyal, érettségi bizonyítvánnyal, jogvégeztséget igazoló bizonylattal (absolutorium), államvizsgálati bizonyítvánnyal és az egészségi állapotot felülvizsgáló orvosi bizonyítvánnyal szerelendők fel, s feltüntetendő bennük a nyelvismeret is.

A kérvények 40 kros, a keresztleví és orvosi bizonyítvány 40 kros, az érettségi bizonyít-

vány és végbizonyítvány (absolutorium) 10 kros, az államvizsgálati bizonyítvány 1 frtos és az eddigi alkalmaztatásról nyilvános hatóságok által kiállított bizonyítvány 1 frtos, a többi okmány pedig 40 kros boszniai okmány- bélyeggel látandó el.

Boszniai bélyeg hiányában a megfelelő kész-kéncz csatolandó.

A kérvények folyó évi február 15-éig a főispáni titkári hivatalhoz nyújtandók be.

Kelt S.-A.-Ujhely, 1897. január 18.

2-1.

Molnár István, főispán.
mint a közg. biz. elnöke.

6. sz.

T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A 10 járási főszolgabíróknak.

A ragadós tudólob kiirtásáról szóló 1893. évi II. t.-cz. 2. §-a alapján kisajátított állatok becser-tékének megállapítására vonatkozó, valamint a kártalanítási igény jogosultságát és a kártalanítási összeg nagyságát megállapító határozatok tárgyában mult évi 80400. szám alatt kibocsájtott földmívelésügyi ministeri intézvényt másolatban tudomás és alkalmazkodás végett kiadom.

S.-A.-Ujhely, 1897. január 6-án.

Matolai Etele, alispán.

Msolat.

80400/III. 96. Földmívelésügyi m. kir. minister. Kórrendelet valamennyi törvényhatóságnak. — A ragadós tudólob kiirtásáról szóló 1893. évi II. t.-cz. 2. szakasz alapján kisajátított állatok becser-tékének megállapítására vonatkozó, valamint a kártalanítási igény jogosultságát és a kártalanítási összeg nagyságát megállapító határozatok tárgyában. — A ragadós tudólob kiirtásáról szóló 1893. évi II. t.-cz. 6-ik szakasza alapján, az első foku hatóság által a becslők részéről bemondott becslési összegek átlagának megfelelően megállapított becser-ték ellen az érdekelte felek 15 nap alatt közvetlenül a földmívelésügyi ministerhez fellebbezhetnek. Ebből folyólag az a gyakorlat fejlődött ki, hogy az első foku közigazgatási hatóságnak a kártalanítási igény jogosultságot és az államkincstárból fizetendő kártalanítás összegét megállapító kártalanítási határozata ellen közbevetett fellebbezések is közvetlenül a földmívelési ministerhez terjeszthetnek fel végérvényes határozat hozatal végett. — A most említett gyakorlat az 1888. évi VII. t.-cz. 125. szakaszának meg nem felelő: ezennel elrendelem, hogy a ragadós tudólob kiirtása érdekében kisajátított állatok becser-tékének megállapítása ellen a kisajátítást szenvedett fél részéről, vagy pedig az államkincstár érdekeinek képviseletében az illető állami állatorvos részéről bejelentett fellebbezés esetén a vonatkozó iratok, az 1893. évi II. t.-cz. 6-ik szakasza értelmében ezután is közvetlenül hozzám terjesztésenek fel illetékes határozathozatal végett. — Ellenben a kártalanítási igény jogosultságot és a kártalanítási összeg nagyságát megállapító első foku kártalanítási határozatok ellen közbevetett fellebbezések az 1888. VII. t.-cz. 125. szakasza értelmében lesznek érdemleges ellátás végett a másodfoku hatósághoz felterjesztendők. Megjegyzem egyuttal, hogy az ilyen másodfoku határozatok ellen a m. kir. közigazgatási bíróságról szóló 1896. évi XXVI. t.-cz. 71 ik szakasza szerint 1897. évi január hó 1-től kezdve a m. kir. közigazgatási bírósághoz lehet panasz joggal élni. — Eről a közönséget tudomásvétel és közhírrététel, különösen pedig az első foku hatóságok megfelelő utasítása végett azzal értesitem, hogy a kártalanítás ügyének eldöntetlen volta a fertőzékenység szarvasmarkáknak kiirtása iránt az 1892. t. cz. 2-ik szakasza alapján netán elrendelt intézkedésemmek végrehajtását nem akadályozhatja továbbá, hogy a becser-ték megállapítása ellen beadott fellebbezés esetén a vonatkozó iratokat ezen-tul is a kerületi állami állatorvos fogja közvetlenül hozzám felterjeszteni, a midőn is a kártalanítási igény jogosultságot és a kártalanítási összeg nagyságát megállapító kártalanítási határozat meghozatalát a becser-téknek általam történendő végérvényes megállapításáig függőben kell tartani. Azon esetben, ha ez a kártalanítási határozat támadatik meg fellebbezéssel az állatbirtokosnak a kártalanítási ügy végérvényes eldöntéséig csupán az értékesítési összeg szolgáltatandó ki, úgy, hogy a kártalanítást kiegészítő összeg a becslő jegyzőkönyv alapján csak akkor fog kiadni, ha az egyuttal bemutatott eljárás jegyzőkönyvben az állatbirtokosok és az államkincstár képviselő állami állatorvos a becsatolt kártalanítási határozatban egyenkint és véglegesen megnyugosznak s ez a körülmény az eljárás jegyzőkönyvben határozott kifejezésre jutott. — Kelt Budapestben, 1896. évi december hó 29-én. Darányi s. k.

27736. szám. Zemplén-vármegye alispánjától.

Telktetes főszolgabíró ur!

Alábbi ministeri intézvény másolatát, tudomásvétel, a legkiterjedtebb módon való közhírrététel és az illető közegek megfelelő utasítása végett kiadom.

S.-A.-Ujhely, 1897. január 5-én.

Matolai Etele, alispán.

Másolat.

Földmivvelésügyi m. kir. minister 80300—II/2. szám. A sertéseknek Horvát-Szlavonországból Magyarországra való behozatala iránt hivatali elődöntés által 1895. évi június hó 2-án 36308 sz. a. kiadott általános tilalmat 1897. évi január hó 1-től kezdve hatályon kívül helyezem. A horvát-szlavonországi hasított körmű állatoknak Magyarországra való behozatala tekintetében ugyancsak 1897. évi június hó 1-én kezdődő érvényességgel a következőket rendeltem: I. Ragados száj- és körömfájás miatt a sertéseknek és kerdőknek, (szarvasmarhák, juhek, kecskek) Blóvár, Kőrös-vármegye területéről Magyarországra való behozatala tilos. II. Sertésvesz miatt a sertéseknek Pozsega és Zagyvárud vármegyék területéről Magyarországra való behozatala tilos. III. Horvát-Szlavonország egvényb járványmentes területeiről az egészséges és szállítási előtt hatóságai állatorvos által megvizsgált szarvasmarhák, juhok, kecskéknek, kizárólag vasuton való behozatala az általános állategészségrendőri szabályok megtartása mellett meg van engedve, a sertéseknek behozatala tekintetében pedig a következő szabályok irányadók: a) Vasárokon vett vagy szedett sertések csak is vasuton és csak is kizárólag levágás céljából hozhatók be. b) A nyájban együtt nevelt vagy együtt hizlalt sertések, további hizlálás céljából is vasuton behozhatók azon feltétel mellett, ha az állatok származási helyének községi előjárásága a marhaleveleken igazolja, hogy a behozni szándékolt sertések tényleg együtt neveltettek, vagy hizlaltattak, továbbá, hogy a sertések származási helyén sertésekre veszélyes semmiféle ragados betegség nem uralkodik, végül hogy a sertések az illető községben már legalább 10 nap óta tartanak. A sertés szállítványok elszállítás előtt hatóságai állatorvos által megvizsgálandók ezen körülmény és hogy a sertések a vizsgálat alkalmával egészségeseknek találtak, a marhalevélre szintén reávezetendő. c) Oly sertések, a melyeknek marhalevelei a fenti b) pontban meghatározott igazolásokat nem tartalmazzák, csak is kizárólag levágás céljából bocsáttatnak be. d) Ha valamely sertés szállítványban a megérkezés alkalmával csak egy darabon is száj- és körömfájás, vagy sertésvesz állapítható meg, az egész szállítvány a származási helyre visszaküldendő. e) A sertéseknek a Horvát-Szlavonországgal közvetlenül határos főszolgabírói járások területére és az ily terület által körülvevett törvényhatósági joggal felruházott és r. t. városok területére labon való áthajtása az a), b), c) és d) pontokban foglaltak figyelembe vételével azon esetben eszközölhető, ha az illető fél a behajtást és a behajtandó sertések származási és rendeltetési helyét az illetékes I-ső foku hatóságnál előzetesen bejelenti. Az I-ső foku hatóság a bejelentőnek a bejelentés megtörténtéről bizonyítványt állít ki, mely a behajtás alatt igazolványul szolgál. Megjegyzendő azonban, hogy az I. és II. alatt említett vármegyék területéről sertéseket ezen határszéli forgalomba nem szabad behozni. f) Kőbányara és Győrbe horvát-szlavonországi sertések egyelőre nem szállíthatók. Erről a közönséget tudomásul vétel, közlegeinek megfelelő utasítása és minél kiterjedtebb módon való közzététel végett értesitem. Kelt Budapesten, 1896. évi december hó 23-án. Darányi s. k.

T. Zemplén-vármegye törvényhatósági bizottságának 1896. évi december hó 18-án tartott közgyűléséből.

592/20022. sz. Olvastatott a nm. m. kir. földmivvelésügyi minister 54870/96 számú intézkedése az állattenyésztési kerületek beosztása tárgyában.

Határozat.

Ezen körerdeki intézkedés a közönség tájékoztatása céljából a vm. hivatalos lapjában közzé tételek a járások főszolgabírójának és tisztij főügyésznek másolatban kiadatik.

Kmf.

Jegyezte: Horváth József I-ső aljegyző tb. főjegyző. Kiadta: Dókus Gyula s. k. főjegyző.

Másolat.

Földmivvelésügyi m. kir. Minister. 54870 IV/2. szám. Valamennyi törvényhatóságnak. Egyrészt a mezőgazdaságról szóló 1894 ik évi XII. törvény-cikk és végrehajtási rendelete mikénti foganatosításának az állattenyésztés emelése érdekében való ellenőrzésére, másrészt ugyanezen érdeket az eddignél nagyobb mértékben szolgáló kormányzati tevékenység kifejtésére céljából következő beosztással és székhellyel kilencz állattenyésztési kerületi felügyelőséget szerveztem. 1. a budapesti kerületi felügyelőséget: Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Heves, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Csongrád, Fejér, Tolna, Baranya-vármegyék területével; 2. a pozsonyit: Pozsony, Nyitra, Trencsén, Arva, Liptó, Turóc, Zólyom, Nógrád, Hont és Bars vármegyék területével; 3. A szombathelyit: Vas, Topron, Moson, Győr, Komárom, Esztergom, Veszprém, Zala és Somogy vármegyék területével; 4. a temesvárit: Temes, Torontál, Bács-Bodrog és Krassó-Szörény vármegyék területével; 5. a nagyváradi: Bihar, Arad, Csanád, Békés, Hajdu és

Szabolcs vármegyék területével; 6. a kassait: Abauj-Torna, Gomor, Szepes, Saros, Zemplén és Borsod vármegyékkel; 7. a máramaros-szigeti: Máramaros, Szatmár, Ugocsa, Ung és Berég vármegyék területével; 8. a kolozsvárit: Kolozs, Szilág, Solnok-Doboka, Beszterce-Násód, Maros-Torda, Csik, Udvarhely és Torda Aranyos vármegyékkel; és végre 9. a segesvárit: Nagy-Küküllő, Kis-Küküllő, Alsó-Fehér, Hunvadás, Széchenyi-Fogarás, Brassó és Háromszék vármegyék területével. Állattenyésztési kerületi felügyelőkké eddig a következő egyéneket neveztem ki: Budapestre: Sárban János, Nagy-Vörösmarty Ferenczet, Kozsvara Tuódy Sándor, Segesvárra: Birkó Géza és Máramaros-Szigetre, min hlyettest, Bezovay Istvánt. Az állattenyésztési kerületi felügyelőségek közvetlenül a vezetésre bízott földmivvelésügyi ministerium al tartoznak, tehát sem felügyelni, sem személyi ügyekben a törvényhatóságoknak al rendelve nincs nek és külön álló hivataloknak tekintendők. Midőn erről a törvényhatóságot közönségének megfelelő tájékoztatása végett ezennel értesíteném, egyuttal tudatom, hogy az állattenyésztési felügyelőségnek a közigazgatási hatóságokhoz való viszonyát mielőbb pótlag megküldendő külön rendeletben fogom megállapítani. Kelt Budapesten, 1896. évi szeptember 25-én. Darányi s. k.

T. Zemplén vármegye törvényhatósági bizottságának S. A. Ujhelyben 1896 dec. 18-án tartott közgyűléséből.

569/25.252. sz. Olvastatott a nmtóságu kereskedelemügyi ministeriumnak 72.395. sz. alatt kelt intézkedése melylyel a törvényhatósági utakon alkalmazott utkaparók szolgálati viszonyáról alkotott szabályrendeletet jóváhagyja.

A jóváhagyási záradékai ellátott szabályrendelet eredeti példánya megőrzés végett a levéltárban elhelyeztetni határozatott.

Másolatban a főszolgabíró, vármegyei jegyzők, főügyész, államépítészeti hivatal és utbiztosoknak tudomás, alkalmazkodás és végrehajtás végett kiadni, a Zemplén hivatalos lapban a közönség tájékoztatása végett közzétetni rendeltetik.

Kmf.

Jegyezte és kiadta: Dókus Gyula, főjegyző.

Másolat.

349/16.316 kgy. szám.

Szabályrendelet.

Zemplénvármegye törvényhatósági közutain alkalmazott utkaparók szolgálati viszonyáról.

1. §. A vármegye területén alkalmazott utkaparók számát és fizetésüket az uti költségvetés előterjesztésekor a törvényhatósági közgyűlés két-évenként alapítja meg.

2. §. Az utkaparót a kir. államépítészeti hivatal-fonókének ajánlatára az illető főszolgabíró meghallgatásával, a vármegye alispánja fogadja fel. — Utkaparónak csak munkaképes, irni, olvasni tudó és megbízható egyén fogadható fel. — Az irni és olvasni tudás kellekétől az alispán azon esetben, ha ilyen egyén nem áll rendelkezésre, eltekinthet. — Az utkaparó bére utólagos havi részletekben a vármegyei uti alpból fizetetik ki.

3. §. Az utkaparó az illető utbiztosnak van közvetlenül alárendelve, annak utasításait s rendelkezéseit tehát mind-nykor pontosan és ellenszegülés nélkül teljesíteni tartozik. A utbiztos a munkafeladványokat a munkakönyvbe vezet be, s a teljesített munkát is a munkakönyvben vezeti számba, mely célból tartozik az utkaparó a munkakönyvet mind-nykor magával hordani.

4. §. Az utkaparók a megállított helyeken kötelesek lakni és azt csak a napi engedéllyel változtathatják meg.

5. §. Az utkaparó a reá bízott szerszámokat gondosan megőrizni tartozik. Szigorúan tilos azokat magán, vagy idegen célra használni, vagy barkinek kikölcsönözni. Az elromlott szerszámokra az utbiztos azonnal figyelmeztetni s azokat igazítás, vagy kicserélés végett neki átadni köteles.

6. §. Az utkaparó köteles, a déli órát és az éjjeli időt kivéve, szüntelenül az utján lenni és az utpálásra szükséges, vagy az utbiztos által feladott munkákat teljesíteni. Vasár- és ünnepnapon nem tartozik az uton lenni, ha azonban oly időjárás volna, hogy eső vagy hó által a közlekedés akadályozva lehetne, az esetben tartozik az utszakaszn lenni, és a közlekedési akadályok eltávolítása tárgyában minden lehető vasár- és ünnepnapon is megtenni — Randesen tartozik az utról a hordalékot, szemetet letisztítani s a kavics pályáról a sarat vagy port lehuzni, kisebb hófúvásokat eltakarítani, az utról az eső vizet azonnal levezetni, az ut padkáit tisztán tartani, lenyesni, vagy ha kell feltöltögetni; köteles továbbá az uton szanaszét heverő kavicsot összeszedni, rakásra hordani s alkalmas helyeken azokat felhasználni, a nagyobb köveket aprózni, az uttólts oldaláról a fűvet lekaszálni, a gyeperőséget akadályozó növényeket eltávolítani, az oldalokon történt sérüléseket azonnal helyreállítani s gyeperőséget letakarni, — az ut árkait tisztán tartani s belőlük a víz lefolyását akada-

lyozó tárgyakat, vagy növényzetet eltávolítani, továbbá köteles az ut mellé ültetett fákat vigyázni, azokat sérülések ellen őrizni, száraz időben körülötni a főt kapálni a fákat tisztán tartani és locsolni, általában a tenyésztését elősegelni s egyuttal gondoskodni, hogy a fák galyai a táv-irdásvetektől 1 meter távolságnál közelebb ne nőjenek.

A mennyeiben mindezen munkákat maga elne végrehajtandó, keletkezni képes kirendelést kerit az utbiztostól.

7. §. Az utkaparó köteles a kavics pályán tamadt mulcsot és kerékvágásokat szüntelenül kijavítani; az utpadkán levő kerékvágásokat pedig folytonosan kijavíttatni.

8. §. Az utkaparó tartozik az utvonalon levő műtárgyakat folytonosan szemle alatt tartani, azokat minden nagyobb esőzés után, de legalább is minden hónapban egyszer alaposan megvizsgálni és az észrevett legkisebb hiányokra vagy sérülésre az utmestert figyelmeztetni. — A műtárgy be és kifolyásánál a fűvet vagy gáz eltávolítani s arra ügyelni, hogy a víznek lefolyása a hidnak nyílásába hordott levelek, gáz vagy egyéb tárgyak által ne akadályoztassék.

Ha egyes műtárgynál oly nemű rongálások állanak elő, melyek a közlekedésre veszélyesek, kötelesek az utkaparónak ezekre a közlekedő közönséget alkalmas jelek felállításával, vagy a sérült résznek ideiglenes elkerítése által figyelmeztetni és ez iránt azonnal jelentést tenni.

Tartoznak továbbá szigorúan felügyelni, hogy a távirda és távbeszélő vezeték meg ne rongáltassanak és mindenkit, akit ily rongálásnál tetten érnek, tartoznak az utbiztosnak feljelenteni, és ha a vezetékeken rongálást észlelnek, azokat az utbiztosnak bejelenteni.

9. §. Az uton netán tamadt elemi károkat köteles az utkaparó tehetősége szerint azonnal helyreállítani, minden esetre azonban az utmestert feljelenteni.

10. §. Az utkaparó tartozik a kavics szállításra felügyelni és minden netalán észrevett hiányt vagy visszaélést az utmestert feljelenteni, a kavics szállításánál tartozik minden garmadit alaposan megvizsgálni, és ha azt tapasztalja, hogy vala mely garmada belül rosszabb anyagból áll, mint kívül, tartozik az ily garmadit azonnal felforgatni és észleléséről a járási utbiztosnak azonnal jelentést tenni.

11. §. Az utkaparó magán szolgálatokat nem teljesíthet, azonban tartozik az utbiztos által neki kézbesített hivatalos leveleket, irományokat és egyéb szolgálatokhoz tartozó tárgyakat a következő utkaparó utján továbbítani és a megjelölt helyre juttatni.

12. §. Az utkaparó köteles az utazók irányában magát illendően viselni, őket utasításokban nem akadályozni, hanem inkább elősegíteni, — különösen pedig a kir. posta- vagy egyéb kocsi- és fuvarokat, ha szükséges, közvetlen és készséges segélyvel támogatni.

13. §. Köteles az utkaparó a segélyére bocsátott napszámosok munkájára szigorúan felügyelni és oda hatni, hogy a ok szorgalmasan és jól dolgozzanak.

14. §. Az utkaparó tartozik felügyelni, hogy utszakaszn rendőri kihágások el ne következessenek és ha ilyeneket tapasztal, tartozik a kihágásokat a járási utbiztosnak feljelenteni.

15. §. Ha valamely utkaparó súlyosabb beszámítás alá eső szabályellenességet, vagy mulasztást követ el, a kir. építészeti hivatal főnöke által 3 frig terjedtető pénbüntetéssel büntetendő és fizetéséből levonandó.

Ezen büntetés pénze a törvényhatósági uti alap javára vonatnak le az utkaparó fizetéséből.

16. §. Az esetben, ha az utkaparó szolgálatában súlyosabb beszámítás alá eső oly szabályellenességet követ el, hogy annak szolgálatbéli elbocsátása szükségesnek mutatkoznék, a vármegye alispánja az érdekelte meghallgatásával a tényáladékat megállapítja és az elbocsátást kimondja.

A 15. § ban megállapított büntetést kimondó rendelet ellen a vármegye alispánjához, — a 16. § ban megállapított elbocsátás ellen a közig. bizottsághoz, a határozat kimondásától számított 8 nap alatt felelbezzéssel élhet az utkaparó. További felelbezzésnek nincs helye.

Az elbocsátó határozat kimondása esetén a vármegye alispánja az utkaparót állásától azonnal fel is függesztheti.

A felmentő határozat esetén a felüggesztés idejére eső bérösszeg kiadása vagy visszatartása iránt is kell rendelkezni.

17. §. Ha az utkaparó bírói ítélettel hivatal vesztéssel marasztaltatik el, a vármegye alispánja az ítélet jogerőre emelkedése után az utkaparót — hivatkozással a bírói ítéletre — a szolgálatból elbocsátja, — mi ellen az utkaparó felelbezzéssel nem élhet.

18. §. Egy napi szabadságot az utkaparó részére a járási utbiztos, egy hetig tartó szabadságot pedig a kir. államépítészeti hivatal-főnöke engedélyezhet, az előbbi esetben a szabadság megadásának ténye a szabadság megkezdése előtt a kir. építészeti hivatalhoz az utbiztos által

bejelentendő.

Egy hétnél hosszabb időre terjedő szabadságot csak az alispán adhat, ki a szükséghez képest a szabadságot utkaparó helyettesítéséről annak költségére intézkedik.

19. §. Ha az utkaparó betegség miatt meg nem jelenhet az utzakaszan, akkor tartozik betegségére első napján reggel a szomszéd utkaparót értesíteni betegségéről, aki a jelentést a többi utkaparó utján a járási utbiztosig juttatja. Ha ezen jelentés elmarad, akkor a betegség orvosi bizonyítvánnyal lesz utólag igazolandó.

Két hétnél tovább tartó betegség a kir. államépítészeti hivatal utján az alispánnak a szükséges intézkedés megtétele végett bejelentendő. Tartós munkaképtelenség a szolgálatból való elbocsátást vonja maga után.

Kelt T. Zemplén vármegye törvényhatósági bizottságának S.-A.-Ujhelyben 1896. évi szeptember hó 30-án tartott közgyűlésében.

Jegyzette:

Dókus Gyula, főjegyző.

72.395/96.

Jóváhagyom,

Budapest, 1896. évi november hó 29-én.

A minster helyett:

Csergeő s. k. államtitkár.

(P. H.)

51797/II. 96.

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Körrendelet

Valamennyi község a körjegyző urnak Zemplén-vármegye területén.

Kohn Vilmos volt orsovai kereskedő az 1895. évről Orsováról Lugosra s innen ismeretlen helyre távozott, kinek terhére az orsovai m. kir. adóhivatalnál haddijban 54 frt, állami adóban 170 frt 79 kr. és 1896. évi márczius hó 18-ig kiszámított 9 frt 45 kr. késed. kamat, összesen 234 frt 24 kr. hátralék tartatik nyilván. Meghagyatik ennél fogva, hogy nevezettet nyomozza, feltalálás esetén ezen összeget és 1896. márczius 19-től még kiszámítandó kamatot végrehajtás utján tőle hajtsa be s az orsovai m. kir. adóhivatalnak küldje meg s erről ide jelentést tegyen.

S.-A.-Ujhelyben, 1897. évi január 15-én.

Zettler, s. k.

kir. pénzügyigazgató.

A szerkesztő postája.

Cs. I. — M. L. Boroz. Átküldöttük a kiadóhivatalhoz, mert oda és nem mihozzánk tartozik az ügy.

P. S. — Szerencs. Nagyon köszönöm az igen-igen becses küldeményt. Olvasóközönségem nevében a tetszéshez előre is gratulálók.

N. N. Kassza Csütörtök reggelre pontosan kéziratodat várom. G.-ról jobb hírek érkeztek szerkesztőségünkhez. Üdv — a viszontlátásra.

E. N. Tárcaja felől már megüzentük, hogy mielőbb forgalomba kerül.

H. M. Nagyon köszönöm.

A. P. A. 71 krt javára írta a kiadóhivatal.

Felelős szerkesztő:

Dongó Gyárfás Géza.

Kiadó-tulajdonos Ehlert Gyula.

Hirdetések.

Első magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat.

Eke gyártásra külön szakosztály.

Gőzcséplőink

a tökéletesség legmagasabb fokán állanak.

Magyarország legnagyobb és egyedüli

gazdasági gépgyára

mely a gazdálkodáshoz szükséges

összes gazdasági gépeket gyártja.

Részletes árjegyzékkel és szakbavágó felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Kérjük minden kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni, készséggel adunk kimerítő és felvilágosító választ.

Czím:

Első magyar gazdasági gépgyár részvény-társulat

BUDAPESTEN.

Cz mre ügye'ni tessék!

Tk. 106, 107, 108, 109/97.

Hirdetmény.

Sztropkó, Orosz Bisztra, Mikova, Sáros, Sztaskócz és Kaleno községek birtok szabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX, az 1889. XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t.-cikkék a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatban foganatosított.

Ez azzal a felszólalással tétetik közzé:

1., hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján ide értve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseket is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlesek érvénytelenségét kimutatják, e végből törlesei kereseteket hat hónap alatt vagyis 1897. évi július 20-ik napjáig bezárólag a tkkvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlesei kereset annak a harmadik személynek aki időközben a nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2., hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§-aiknak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseket is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, irasbeli ellenmondásukat 6 hónap alatt vagyis 1897. évi július hó 20-ik napjáig bezárólag a tkkvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3., hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t.-cz szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog aranyának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. ik §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkkvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1897. évi július 20-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbjött téves bevezetésből származó bármilyen igények jó hiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetők, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak, hogy a mennyiben azokhoz egyszerű masolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a tkkvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál, 1897. évi január hó 11-én.

Kóti, kir. albiró.

Furmint vessző

a gondosan kijegyzett legjobb fajokból, s permetezett oltványtőkéről válogatva. Ara ezrenként 6 ft. csomagolással együtt. Előjegyzéseket elfogad tavaszi szállításra, Láczy László Sárospatakon.

Tk. 3236/96. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a gálszécsi takaré- és hitelpénztár végrehajtónak, Szenci Antal és Szenczy Gusztáv végrehajtást szenvedők ellen 1500 frt, 900 frt és 180 frt. tőkekövetelések és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a gálszécsi kir. járásbíró) területén lévő Nagy-Azar községben fekvő, a nagy-azari 21. sz. tjkvben A. I. 2., 3. sor. 243, 244 hr. sz. a. foglalt s Szenczy Antal nevében álló ház és udvar 198 frt. — a nagy-azari 28. sz. tjkvben A. I. 4, 6, 9-11, 14, 15. sor. 638, 784, 845, 898, 948, 681/b. és 998/b. hr. sz. a. foglalt s a Horki, Velki-Luki, Tornocski, Konoplyanki, Medzi-Lankomi, Kasin és Hosszabokor-dűlőben fekvő szántóföldek, illetőleg rétből álló ingatlanok 3/8 részben Szenczy Antal és 1/8 részben Szenczy Gusztáv nevében álló jutaléka 317 frt. — a nagy azari 203. sz. tjkvben A. I. 1., 2. sor. 1053/1. és 1053/2. hr. sz. a. foglalt közös legelő és erdőből Szenczy Antal és Szenczy Gusztávot határozatlan arányban illető jutalékok 72 frt. — a nagy-azari 206. sz. tjkvben A. I. 1. sor. 1058. hr. sz. alatt foglalt közös erdőből ugyanezeket

határozatlan arányban illető jutalékok 100 frt. — a nagy-azari 268. sz. tjkvben 639. hr. sz. a. foglalt s 3/8 részben Szenczy Antal, 1/8 részben Szenczy Gusztáv végrehajtást szenvedettek, továbbá 1/8 részben Galgóczy Antalné szül. Szenczy Amália és 1/8 részben Szombathy Károlyné szül. Szenczy Karolina neveiken álló, s a Horki-dűlőben fekvő szántóföld 70 frt 50 kr. — a nagy-azari 270. sz. tjkvben 832. hr. sz. a. foglalt, Szenczy Antal nevében álló s a Tornocski dűlőben fekvő szántóföld 37 frt. — a nagy-azari 17. sz. tjkvben A. I. 3-8. sor. 352, 371, 374, 1053, 1053/a. és 1097. hr. sz. a. foglalt s a Tornocski, Tábla, kistető és Ortósi-dűlőben fekvő szántóföld, legelő és erdőből álló ingatlan Szenczy Gusztávot, mint zálogba adott 1/2 részben s mint zálogtartót 1/2 részben illető jutaléka 761 frt. — a nagy-azari 150. sz. tjkvben 607. hr. sz. a. foglalt s 3/12 részben Szenczy Gusztáv végrehajtást szenvedők, 3/12 részben Galgóczy Antalné születt Szenczy Amália, 3/12 részben Szombathy Károlyné szül. Szenczy Karolina, 3/12 részben Labancz Mihály és 3/12 részben veje szül. Fedorko Juliánna neveiken álló s a Horki-dűlőben fekvő szántóföld 54 frt. — Végül a nagy-azari 269. sz. tjkvben A. 1-5. sor. 85, 86, 87, 177. és 814/a. hr. sz. a. foglalt ház, kertek s a Tornocski-dűlőben fekvő szántóföldből álló ingatlan, 1/3 részben Szenczy Gusztáv nevében álló jutaléka az árverést 185 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 20. napján délelőtt 10 órakor Nagy-Azar község bírása házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10%-át, vagyis 19 frt 80 krt, 31 frt 70 krt, 7 frt 20 krt, 10 forintot, 7 frt 05 krt, 3 frt 70 krt, 76 frt 10 krt 5 forint 40 krt, illetőleg 18 frt 50 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság 1896. évi október 13-án.

Schleiminger, kir. albiró.

A Zemplén 3. számában megjelent 2400/96. tk. sz. árverési hirdetmény a határnap tévessege miatt visszavonatik és helyette a következő árverési hirdetmény tétetik közzé:

Tk. 2400/896. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Löw Jakabné és Löw Hermina végrehajtónak Guttman Sámuelné Stern Eszter végrehajtást szenvedők ellen 699 frt 60 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a tokaji kir. bíróság területén lévő Olasz-Liszka községben fekvő az olaszliszka 99. számú tjkvben fele részben Guttman Julia, fele részben pedig Guttman Sámuelné Stern Eszter nevében álló I. 1-8. sor. 108, 518, 684, 814, 934. (2791-2792). hr. számú ház, udvar és kert, szántóföld és rét birtokból a hozzá tartozó közös erdő és legelőből illetőleg Guttman Sámuelné szül. Stern Esztert illető rész-birtokra 649 frt kikiáltási árban, továbbá ugyanazon tjkvben a fenti tulajdonosok nevében álló A. 1-3. sor. 1096, 1789. és 1856. hr. számú szőlő és szántóföldre éspedig:

az 1896. hr. számú szőlő . . . . . 192 frt,

az 1789. hr. számú szántóföld . . . . . 20 frt,

az 1856. hr. számú szántóföld . . . . . 16 frt-

ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 5. napján d. e. 10 órakor Olasz-Liszka község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10%-át vagyis 64 forint 90 krajczárt, 19 forint 20 krajczárt, 2 forintot, 1 forint 60 krajczárt készpénzben, vagy 1881. évi LX. törv.-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelete 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál, 1896. évi október hó 22-én.

Plathy, kir. j. bíró.

3203. sz. 96. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A nmélt. m. kir. kereskedelemügyi minister 76886/96 számú intézvénye a S.-A.-Ujhelyen létesítendő közös temető céljaira szükséges, Czepredűlőben fekvő területre folyamatba teendő kisa-játítási eljárás tárgyában.

Hirdetmény.

Ezen intézvény folytán a szóban forgó ügy kisa-játítási tárgyalására Horváth József tb. fő-jegyző elnöke alatt Staut József és Barthos József főszolgabíró bizottsági tagokból álló bizottság kuldetik ki és a bizottság jegyzőjeül Prihoda Etele kirendeltetik.

A tervezetek az összes iratokkal folyó évi január hó 20-ik napjától, február hó 4-ik napjáig S.-A.-Ujhely nagyközseg házában közszemlére kitétetnek és az ügy tárgyalásának határnapjául folyó évi február hó 4-ik napjának délelőtti 10 órája a nevezett közseg házához kitézetven, arról a kisa-játítási összeírásban elsorolt birtokosok oly figyelmeztetéssel értesítetnek, hogy a bizottság a kisa-játítási terv érdemleges megállapítása felett akkor is érdemileg fog határozni, ha az érdekeltek közül senki nem jelenne meg. Egyszersmind jelen hirdetmény a hivatalos hirlapban egy ízben és a vármegye hivatalos lapjában 3 ízben a törvény 34-ik §-a értelmében közzététetni rendeltetik.

A nagyközseg előjárásában az iratok és a hirdetmény kellő számu példányainak kiadása mellett a közszemlére kitétele, a hirdetménynek a helyi szokás szerint közzététele és a felsorolt birtokosok esetleg azok törvényszerű képviselői részére kézbesítésével oly figyelmeztetéssel bizatik meg, hogy mindezek megtörténtét igazoló adatokat a bizottság a tárgyalás alkalmával mutassa be.

S.-A.-Ujhely, 1897. január 15. én.

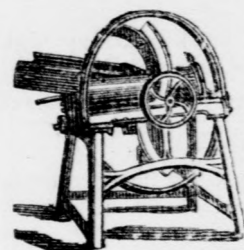
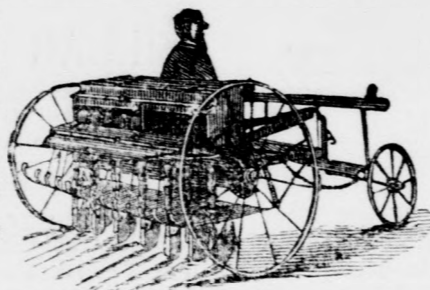
Matolai Etele, alispán,

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, vám-utca 11. szám.

Ajánl a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett könnyű sorvető és szóróvető gépeket, ekéket és boronákat, hengereket, lókapákat stb. továbbá Baker- és magtár-rostákat, mely gyártmányainknak gépgyárunkban állandóan jelentékeny készletét birjuk.**

Szállítunk továbbá saját gyártmányú 3 legjobb szerkezetű szeszgyár- és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi s egyéb szivattyukat, olajsajtókat, és olajmagpörkölőket, elhasznált gépek, különösen

gőzmozgonyok és gőzcséplők pontos átigazítását és kijavítását a legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Megrendeléseket elfogad **Hercz Kálmán** ur S.-a.-Ujhely.

Van szerencsénk ajánlani

szavatolt tisztaságú

a legmagasabb
díjakkal
kitüntetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15-20% citrátban oldható foszforsav tartalommal és 85-100% porfinomsággal.

Felülmulhatatlan minden talajra alkalmas trágyaszert különösen sovány talajok javítására, kitünő hatása az összes gabbanművek, kapás és olajnövények, lóhere és lucerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya, tekintettel hatásának tartósságára felülmúlja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav-tartalomért szavatosságot vállalunk, netán hiányzó mennyiséget megterítünk. — Árjajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgálunk.

a csehországi Thomasművek prágai foszfátliszt eladási-irodájának

vezérképviselőse a magyar korona országainak területén

Kalmár Vilmos, Budapest, Erzsébet-körút 34. sz.

Képviselőség Abauj-Torna, Sáros és Zemplén megyék területén:

Weiser Ede gazdasági ügynökségi irodája Kassa.

A szinnai körjegyzőségnél a jegyzői teendőkből jártas, jó írásu és viseletű, VI. középiskolai osztályt végzett fiatal ember, f. évi február hó 1-étől alkalmazást nyerhet.

Javadalma, jártasságához képest havi 12-15 frt és — ágy-nemű és mosáson kívül — teljes ellátás. Jegyzői oklevéllel bírók előnyben részesíttetnek. Ajánlatok **Deli Endre** körjegyző címére Zemplén-Szinnára küldendők.

Félszázad óta

kitünőnek elismert

Arany érem
Pécs, 1888.

Érdem érem
Temesvár 1892.

arczkenőcs és mosdóvíz.

Ezen készítmények ajánló levelét azoknak félszázad óta mindenütt elterjedt világhírök és bámulatos hatásuk képezik. Megbízható sikerrel használatnak szeplő és májfoltok, a forróság vagy fagy által keletkezett pirosság s a bőr minden tisztátalansága ellen. Egy nagy tégely ára 70 kr., egy kis tégely 35 kr. Egy nagy üveg mosdóvíz 1 frt. egy kis üveg 50 kr. Hozzávaló Mandola-korpa-szappan 25 kr.

JOLIESSANTE-SZAPPAN

már kellemes illatánál fogva is a legkedveltebb tolett-szappan. A bőrt finom és simává teszi, valamint előmozdítja s emeli annak friss, üde kinézését. Kívánatra mintadarabok ingyen adtnak. Egy drb. 40 kr.

HAJ-RESTORER

biztos szer a megöszült haj eredeti természetes színének visszaállítására. Egy üveg ára 1 frt. Kapható: Molnar Lipót gyógyszerésznél, mint készítőnél Kassán, — S.-A.-Ujhelyben

Widder Gyula gyógyszerésztárában.

Tk. 2262/96. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zemplén-vármegye tiszti főügyésze végrehajtónak Kassai József végrehajtást szenvedő elleni 60 frt 20 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. járásbírósa) területén lévő B.-Keresztur községében fekvő a b.-kereszturi 35. sz. tjkvben A. + 3-5. sor. sz. a foglalt és Kassai József nevében álló 75. hr., 36. ö. i. sz. ház és udvar, a 76. hr. sz. kertre és 628. hr. sz. szőlőre, továbbá a b.-kereszturi 55. sz. tjkvben A. 3-4. sz. a foglalt és Kassai József, Zsuzsánna és Rozália nevében álló 859. és (1187-1188). hr. sz. szőlőkre és pedig: 1. 75. hr., 36. ö. i. sz. ház és udvar 407 frt. — 2. a 628. hr. sz. szőlőre 23 frt. — 3. a 859. hr. sz. szőlőre 9 frt. — 4. (1187-1188). hr. sz. szőlőre ez árverést 34 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 3. napján d. e. 10 órakor B.-Keresztur község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 40 frt 70 krajczárt, 2 forint 30 krajczárt, 90 krajczárt és 7 forint 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság Tokajban, 1896. évi október hó 24. napján.

Plathy, kir. j. bír.

A nagyérdemű közönség figyelmébe!

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséget, hogy a

Kerepesi-ut 15. sz. alatt lévő

Fehér-ló-szállodát

átvéve, azt teljesen átalakítottam s a szobákat újonnan berendeztem. Ennek dacára az árakat nem emeltem föl, sőt azon ujtás által, hogy 1897. évi január hó 1-től kezdve a régi szobaárakba a kiszolgálás (service) költsége is betudatik, tetemesen alább szállítottam.

A szálloda udvarán pedig nagyszerű éttermet építtettem, a melyet izékes berendezése, dusan felszerelt konyhája, a legkiválóbb termelők borai és igen olcsó árak ajánlanak.

A tisztelt közönség kegyes pártfogását kéri tisztelettel

Städler Károly,

szállodatulajdonos, és a keleti pályaudvar vendéglőse.

A Bpesti „Nádor“ gyógyszerész nélkü-lőzhetlen gyógyszerei.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, a torok és légzési szervek minden bajánál:

Egger mellpastillái

1 doboz 25 kr. és 50 kr.

mely számos érmeikkel lett kitüntetve.

Mindenféle gyomorhajónál ajánlatos:

Egger szódapastillái

1 doboz 30 kr.

Enyhe vértisztító és gyomorerősítő hatásúnak elismert felülmulhatatlan szer székrekedésnél:

Egger Cascara Sagrada Pastillái

1 üveg ára 50 kr.

Felülmul minden ez ideig használatban álló csukamáj olaj készítményeket, szagtalan kellemes ízű, könnyű emészthetőségű kitünő táp és gyógyerejű

Egger-féle Csukamáj Emulsio

próba üveg 35 kr. egy üveg 70 kr.

Az arczbőr üdéségének előmozdítására és fenntartására teljesen ártatlan anyagokból előállított, májfoltok, szeplő s az arczbőr mindennemű kitéréséi ellen legsikeresebben használható az

Egger Párisi Crème

próba tégely 50 kr. egy tégely 1 frt.

Nélkülözhetetlen szer dohányzóknak, a száznak igen jó ízt és a lehetnekn fölöttébb kellemes szagot kölcsönöz az

Egger Royal Cachau

próba boríték 15 kr. 10 boríték 1 frt.

Kaphatók minden gyógyszerésztárban, S.-A.-Ujhelyben: **Widder Gyula, Kincsesy Péter** és **Cs. Buday Akos** urak gyógyszerésztárában, valamint **Egger A. fia** „Nádor“ gyógyszerésztárában Budapest, Váci-körút 7. sz.

A sárospataki főiskolai kórház igazgató-orvosa

Dr. Kun Zoltán

kipróbált
gyógyszerei

Vérképző labdacsok rózsaszínre cukrozva. Vérszegények, sápkórosak gyengélkedők, görvélykórosak, láztalan tudóbetegeknek legjobb gyógyszere. 1 üveg labdacso 1 frt 80 kr.

Hurut labdacsok tüdő- és gégehurut, influenza, tüdővész, hideglelés, malária, gumókor ellen igen kipróbált gyógyszer. 1 üveg égszínkére cukrozott labdacso ára 1 frt 80 kr.

Női betegségek ellen! Fehér folyás, méhvézés, hurutos kifolyások ellen leghasznosabb a **Dr. KUN Z.-féle Irrigall por.** 1 doboz 1 frt 20 kr.

Dentipurin-szájvíz a legjobb valamennyi eddig megjelent szájvizek között. Kitünő óvszer a ragályos torokbajok ellen. 1 üveg ára 60 kr.

Purpurin-Crème arcz- és kézkenőcsnek meglepő hatása van! 5 nap alatt eltávolít minden foltot s azt bársonyszerűvé, üdítővé varázsolja. 1 tégely 1 frt 20 kr.

Alpesi fenyőillat az, amivel a beteg- és lakószobák levegőjét átszaturálhatjuk a legpompásabb és legegészségesebb fenyők illatárjával. Ennek használata oly üdítő hogy felülmúlja valamennyi fenyőillatot. 1 üveg 1 frt 20 kr.

Kaphatók az egyedüli készítőnél: **Trstyánszky Károly** gyógyszerésznél **Sárospatakon** s minden nagyobb forgalmu gyógyszerésztárban **Főraktárak** Budapestben: **Török József** gyógyszerésztárban **Király-utca 12. sz.**, **Dr. Buday Emil** gyógyszerésztárban **városháztér** és minden gyógyszerésztárban nagykereskedésben. Ujhelyben kapható **Widder Gyula** gyógyszerésztárban.

Az 1895. évi cseri és az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. — Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb körökben kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen csúszos bántalmái, u. m. köszvény, csúsz, reuma, ischiás, asthma stb. ellen.
Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültabb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet!
Egy üveg ára használati utasítással **1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.**

Főraktarak Budapesten: **Török József** ur gyógyszer-tárában Király-utca 12. sz., és **dr. Egger A.** ur gyógyszer-tárában Váci-körút 17. sz. — Ugyszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerésznél
S.-A.-Ujhelyben.

Ugyszintén: *Homonnán* Szekerák A. *Varannón* Gál S. *Szerencsen* özv. Bótáné. *Tokajban* Rothfuchs J. N. *Mihályban* Tolvay I. *Sáros-patakon* Kádár Gyula és *Trstyánszky* Károly ur gyógyszer-tárában.
Vidéki megrendelések pontosan teljesíthetők.

Szégyenli magát

a kis lány, mert a másképp oly kedves arca a bőr tisztátalansága által oly régen el van csúfítva és csak most tudta meg, mily könnyen és hamar segíthetett volna azon, az

általánosan ismert és kedvelt

Vértessz. Lugosi arczkenőcse

által. Ezen arczkenőcs a legjobb szer a máj-foltok, szeplők, bőrtakák, pattanások, ugymint minden más hortisztatlanág eltávolítására. Egy adag 60 kr., 1 frt és 2 frt. — 2 frt 20 kr. előleges beküldése ellen 1 nagy, vagy 2 kisebb adag bérmentesen küldetik.

és erőteljes szakáll leggyorsabban és legbiztosabban nyerhető

Dr. Heuffel-féle bajusz-növesztő pomádéval

Ezen teljesen ártalmatlan, szerekből készült pomádé által a legrovidebb idő alatt még 10 éves ifjak is, gonóru bajuszt és du-szakállt nyernek.
1/2 adag 1 frt 25 kr., egy egész adag 2 frt. — 2 frt 20 kr. előle. és beküldése ellen 1 egész adag bérmentesen küldetik.

Továbbá ajánlatnak a „Sas-gyógytár“ világhírű gyógyszerei u. m.: Dr. Heuffel-féle gyomor-eszcenzia, Dr. Heuffel-féle vértisztító labdacok, Banáti növény-nedv, Herkules-fürdői köszvény-szesz, Injectio és capsules vegetales stb.

Kapható S.-A.-Ujhelyben: **WIDDER GY.** ur gyógytárában, valamint közvetlenül **VERTES LAJOS,** Sas-gyógytárában, Lugoson 465. sz.

„Képes Családi Lapok.“

A legolcsóbb és azért a legelterjedtebb képes hetilap!
Megjelenik minden héten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön beköthető regény-melléklettel.

Havonként kétszer „Hölgyek Lapja“ című félféves mellékletet ad, isi divat-pár képekkel és bő divattudósítással.

A „Képes Családi Lapok“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s együttes élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok“ ba a régi és újabb irói és költői gárda minden számottevő tagja dolgozik.

A „Képes Családi Lapok“ nak regényei, elbeszélései rajzai, humoreszkjei, költeményei kedélynemesítő olvasmányok. Iránycikkeivel a tarsadalom minden kérdéseire kiterjeszkedik. Orvosi és egyéb cikkei pedig tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok“ minden évben négy regényt ad mellékletül, még pedig csinos színes borítékkal, éves előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok“ borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az „előfizetők postájában.“

A „Képes Családi Lapok“ képei lehetőleg alkalomszerűek, díszesek és tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok“ 1897. január első számával XVIII-ik évfolyamába lép.

Ez újévi számában következő érdekes és kiváló közlemények jelentek meg:
Csendes világ, regény, Beniczkyne Bajza Lenkétől; **Évfordulón,** költemény, Jámor Lajostól; **Regi történet,** beszély, Lauka Gusztávól; **Hogyan ruház kodjunk télen?** orvosi cikk, dr. Fodor tanártól; **Bal után,** vig monolog, Oláh Györgytől; **A költő,** költemény, Felek Sándortól; **Versek zenére,** költemény, Rudnyánszky Gyulától; **B-lóg újévet!** életkép, Mericzayné Karossa Irmától; **Megnyugtató történet,** freskó, Krudy Gyutától; **En is!** regény, Tolnai Lajostól.

Mutatványszámokat bármikor szívesen küld A „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala Budapest Vadász u. 14. saját házában.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

a „Képes Családi Lapok“-ra a „Hölgyek Lapja“ című divatlappal és a regény-melléklettel együtt:

Egész évre . . . . . 6 forint.
Fél évre . . . . . 3 forint.
Negyed évre . . . . . 1 forint 50 kr.

FIGYELMEZTETÉS.

A ki 3 uj előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.
Kérjük az előfizetések megújítását, s lapunknak az ismerősök köreiből terjesztését.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül, és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

Elfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala, **Budapest Vadász-utca 14. szám.**

S.-A.-Ujhely. nyomtatott a „Zemplén“ gyorsajtóján.

Csillag Anna személyesen az eladónó!!

ÉN CSILLAG ANNA

185 cmi hosszú Loreley-hajammal, melyet az általam feltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, s mely az egyedüli szer a hajkihullás ellen, havi használata után erősíti a hajbort: uraknál elősegít telt és erős elősegíti a hajnövést s erősíti a hajbort: uraknál elősegít telt és erős elősegíti a hajnövést. Rövid használat után úgy a haj, mint a szakállnak természetesen színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja korai őszüléstől a legmagasabb korig. Ára egy tégelynek 1 frt, 2 frt, 3 frt és 5 frt

Naponta szétkúrdás az egész világra az összeg be-küldése vagy utánvét mellett.

CSILLAG ANNA BÉCS, I., Seilergasse 9. szám.

Csillag Anna fésű kezesség mellett törhetetlen ára 1 frt.
Csillag Anna hajkefe a legfinomabb ára 1 frt 50 kr.

Csillag Anna öngyógyának!

Kérem alanti címre Kiemanségg grófné kormányzó né excellenziája részére, Wien, Herrengasse, három 2 forintos tégely hajkenőcsöt küldeni, amely már eddig is kitűnően bevált. Tisztelettel **Pletzl Irma** excellenziája komornája.

Salatina, Csehországban.

T. Csillag Anna kisasszony!

Legyen szives nékem kitűnő kenőcséből két tégelyt, a használati utasítással együtt cím-memre postautárvét mellett küldeni.

Herezeg Auersperg Ferencz.

T. Csillag Anna kisasszony!

Kérem az ön hires hajkenőcséből nekem egy tégelyt küldeni.

Bécs.

Gróf Conrey Felix.

Bakony-Szt.-László.

T. Csillag Anna kisasszony!

Postai utánvét mellett kérek az ön hires pomádéjából két tégelyt.

Id. Esterházy Imre gróf.

Igen tisztelt Csillag Anna k. a.!

Sokat hallottam az ön kenőcs-ének kitűnő hatásáról s azért kérek egy nagy tégelyt postafordultával küldeni. Kiváló tisztelettel

Id. gróf Esterházy László.

Csillag Anna kisasszony!

Fölkérem önt, hogy kitűnő kenőcséből egy tégelyt postafordultával részemre küldeni szíveskedj k.

Reichenberg. Lovag Liebig Lajos.

T. Csillag Anna!

Az ön hires hajkenőcséből kérem küldjön számomra egy tégelyt.

Abau-Szemeré Pallavicini A. örgróf.

Egyetlen Natália

Pomádé egyedüli szépítő szer, amely az arcznak szép és idült kinézetést létre hoz, simítja az arczon levő ráncokat, és az arczon előforduló pattanások, Vimmerlik, persenések egész tisztára elműnak.

Egyetlen Natália Pomádé egyszerű és hatása biztos, és azért is ne hiányozzon egy női toillet-asztalon sem. Ára egy tégelynek 2 frt. Natália-Puder 80 kr. Natália Szappan 50 kr

Főraktár Csillag Anna, Bécs, I., Seilergasse 9.

utánzott „TOKAJI COGNAC.“ Ezek ugyan nagyon olcsók, de ép oly rosszszak és így még a legkisebb összeget sem érik meg. — Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők, mert:

- 1) nem az egyedüli és csakis Tokajban létező **ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL** szár maznak,
- 2) ezen **TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEI** nincsenek ellátva.

BEJEGYZETT AZ ELSŐ TOKAJI VÉDJEGYE COGNAC-GYÁRNAK

TOKAJBAN.

TOKAJI COGNAC
TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL
AZ ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL, TOKAJBAN
a mely 1893—1894. évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja

725,130 liter bort dolgozott fel.

Fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: minden nagyobb fűszer- és csemege-kereskedésben és gyógyszer-tárákban.